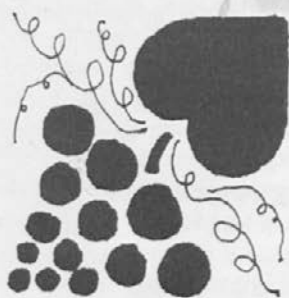

JANUAR
FEBRUAR
1985

misli

THOUGHTS - LETO 34

V **NOVI LETNIK** prehajamo s to dvojno številko **MISLI** (Ena izdaja v letu je dvojna in za enkrat mi najbolj ugaja z njo začeti letnik.) Že štiriintrideseti je, kar je za izseljenško glasilo zares lepa številka. Druugo lepo pri našem mesečniku pa je, da živi iz meseca v mesec na proustvoljnem delu: nihče sodelavcev ni plačan. Od urednika, ki je obenem tudi tipkar na elektronski kompozicijski pisalni stroj ter pripravljalec sleherne strani za ofsetni tisk, do sotrudnikov s članki, slikami, križankami in ostalim gradivom. Enako brezplačno pomaga skupina, ki s knjigovozom Janezom prihaja **MISLI** zavijati in sortirati po poštnih predpisih, da srečno potujejo k bralcem na vse strani širne Avstralije (bolje rečeno: širnega sveta).

Naj se ob tej priliki vsem vnetim pomagačem iz srca zahvalim. Enako zahvala arhitektu Robertu C. Mejaču, ki nam že vrsto let oskrbi naslovno stran platnic. Tudi ta novega letnika je njegova ideja.

Prisrčna zahvala tudi vsem, ki redno pošiljajo naročnino ter ji v veliki večini priloge tudi dar v naš tiskovni sklad. Brez teh darov bi morala biti naročnina smešno visoka. Za letošnji marec so nam že napovedali povišanje poštne, ki je že tako vratolomno visoka. Ob darežljivosti naročnikov to leto nisem dvignil cene listu – v upanju, da bomo kljub temu zdržali. Bog daj!

– Urednik in upravnik

Slika na platnicah: **SVETA BRATA CIRIL IN METOD**, kakor ju je upodobil akad. kipar Boris Kalin (bron)

misli

(THOUGHTS) – Religious and Cultural Monthly in Slovenian Language – Informativni mesečnik za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji + Ustanovljen (Established) leta 1952 + Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia – Izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji + Urejuje in upravlja (Editor and Manager) FR. BASIL A. VALENTINE, O.F.M., M.B.E., BARAGA HOUSE, 19 A'BECKETT ST. KEW, VIC. 3101 – Tel.: (03) 861 7787 – Poštni naslov: MISLI, P.O. BOX 197, KEW, VIC. 3101 + Naročnina za leto 1985 (Subscription) \$ 6.–; izven Avstralije (Overseas) \$ 10.–; letalsko s posebnim dogovorom. – Naročnina se plačuje vnaprej – Poverjeništvu MISLI imajo vsa slovenska verska središča v Avstraliji + Rokopisov ne vračamo – Dopisov brez podpisa uredništvo ne sprejema – Za članke objavljene s podpisom odgovarja pisec sam + Stava in priprava strani (Typing and lay-out): MISLI, 19 A'Beckett Street, Kew, Vic. 3101 + Tisk (Printing): Distinction Printing, 164 Victoria Street, Brunswick, Victoria 3101 – Tel.: (03) 380 6110

KNJIGE! KNJIGE! KNJIGE!

Poština v ceni knjig ni vključena, če vam jih moramo poslati po pošti.

UČBENIK SLOVENSKEGA JEZIKA, I. in II. DEL (SLOVENIAN LANGUAGE MANUAL, PART I. and PART II.) – Izdal Slovenian Research Center of America. – Cena I. dela 7.– dol., drugega 8.50 dol.

SLOVENSKO SLOVSTVO – BERILO (SLOVENIAN LITERARY READER) – A. L. Ceferin (ed.) – Cena 11.– dolarjev.

ANGLEŠKO–SLOVENSKI in SLOVENSKO ANGLEŠKI SLOVAR v eni knjigi, žepna izdaja. – Komac – Škerlj – Cena 8.– dolarjev.

ANTOLOGIJA SLOVENSKEGA ZDOMSKEGA PESNIŠTVA, izdana v Argentini, 280 strani. Vezana knjiga 16.– dol., broširana 13.– dol.

ŠKOF ROŽMAN, I., II. in III. del. – Obsežno delo dr. J. Kolariča, podprto s številnimi dokumenti. Cena vseh treh knjig skupaj je 40.–dol. (Posamezne knjige: prva 7.–, druga 9.– in tretja 28.– dolarjev.)

LJUDJE POD BIČEM – Trilogija izpod peresa Karla Mauserja iz življenja v Sloveniji med revolucijo in takoj po njej. Zares vredna branja. – Cena vsem trem delom skupaj samo 10.– dolarjev.

VERIGE LAŽNE SVOBODE – Zanimivo knjigo je napisal misijonar Andrej Prebil CM. – Cena vezani knjigi 13.–, broširani pa 10.– dol.

POLITIKA IN DUHOVNIK – Zanimivo domače pisana avtobiografija pokojnega izseljenskega duhovnika Msgr. I. Kunstlja. Cena 2.– dol.

SLOVENIAN HERITAGE (Vol. I) – Zbral in uredil dr. E. Gobetz, izdal Slovenian Research Center of America. V angleščini pisana knjiga o slovenskih dosegih v svetu, 642 strani večjega formata, trdo vezana. Vredno branje zlasti mlademu rodu med nami. Cena 18.– dolarjev.

STALINISTIČNA REVOLUCIJA NA SLOVENSKEM I. del. – Odlična študija razvoja dogodkov 1941 – 1945 v Sloveniji. Spisal Stane Kos, izdala Samozaložba v Rimu. Cena 13.– dolarjev.

TEHARJE SO TLAKOVANE Z NAŠO KRVJO – Izjave prič o teharskih dogodkih v letu 1945 po končani revoluciji. Cena 2.– dol.

V ROGU LEŽIMO POBITI – Opisuje Tomaž Kovač, priča pokola tisočev po končani revoluciji leta 1945. – Cena 2.– dolarja.

PERO IN ČAS I. – Izbor iz pisanja Mirka Javornika od leta 1927 do leta 1977. Obsežna knjiga 529 strani. Cena 15.– dolarjev.

NAŠ IN MOJ ČAS – Zbirko študij etničnih in kulturnih vprašanj je napisal dr. Vinko Brumen, Argentina. Cena vezani 13.–, broš. 10.–dol.

ZEMLJA SEM IN VEČNOST – Pesmi Karla Mauserja. Cena 5.–dol.

LETO MLADIH

POLEG tega, da Cerkev to leto – ob 1100-letnici smrti svetega Metoda – slavi Ciril - Metodovo leto, ki ga bomo posebej praznovali zlasti slovanski verniki, je leto 1985 Organizacija združenih narodov razglasila za svetovno leto mladine. Tej pobudi se pridružuje tudi katoliška Cerkev, kar je nakazal najlepše papež Janez Pavel II.: v svoji poslanici za letošnji "dan miru" je poudaril misel, ki jo je vzel tudi kot letošnje geslo, da "mir in mladi hodijo skupaj". Papež se dobro zaveda, da bo "današnja mladina čez nekaj let prevzela odgovornost za življenje družin in narodov, za skupni blagor in za mir. Samo od njihovih odločitev zavisi prihodnost naslednjega tisočletja, kateremu se bližamo z upanjem in strahom obenem. Temeljno vprašanje je, kakšna npravna načela si bo prisvojila mlada generacija. "Morate se torej odločiti, na kakšnih vrednotah boste gradili družbo. Od izbir, za katere se sleherni od vas odloča danes, bo odvisna prihodnost vaših bratov in sester."

Ob vsem tem naj bi se starejša generacija čutila odgovorno, saj smo dolžni mladim odkriti smisel njihovega življenja. Posredovati jim je treba trdne temelje, na katerih bodo gradili dalje. Vzgojili naj bi jih v koristne člane družbe, v dobre ljudi, ki bodo imeli pravilno gledanje na človeka. S svetim očetom se tudi mi zavedamo, kam gre tisti del današnje mladine, ki nima osmiselnega življenja, trdnih npravnih načel, ki nima Boga. Zateka se v svet alkohola, drogov, nevezanih spolnih izživljanj . . . Zato papež imenuje to leto tudi "ugodni trenutek, da se starši in vzgojitelji znova zavedo odgovornosti za mlade . . . Nihče ne more nadomestiti njihove naloge, da mladim stojijo ob strani in jim pomagajo iskati smisel življenja. Vrednote in vzore, ki jih ponujajo drugim, morajo najprej sami živeti, sicer njihove besede ne bodo prepričljive in njihovo protislovno življenje bodo mladi upravičeno zavržali".

Ko je nedavno o tem pisal škof dr. Stanislav Lenič, je zaključil z željo: "Bog daj, da bi nas leto mladih vse pomladilo v naši skrbi za mlade!"

Tudi avstralski Slovenci naj bi to iskreno željo prenesli v našo dejavnost leta 1985! Poživimo znova naše skupne napore za mladino, ki dorašča med nami! Naj nad nami ne bo razočarana, ampak naj v nas najde oporo pri iskanju "novih rešitev starih problemov".

božje
misli
in
človeške

LETNIK

34

ŠT. 1 in 2

JANUAR

in FEBR.

1985

VSEBINA:

- Leto mladih – stran 1
Sveti Metod – ustvarjalec krščanske edinosti
– Po "Družini" – stran 2
Obletnici naseljevanja
– A. L. Ceferin – stran 4
Ljudske navade ob sveči
– Po J. K. – stran 5
Zgodba o mladih bradah
– razmišljanje Kk – stran 6
Daj luč slepim! – črtica –
– Priredila L. Verbic – stran 8
Minil je čas – sonet –
– France Balantič – stran 9
Dolgo zadržane besede
– Dr. Lenič o škofu Gregoriju
Rožmanu ob 25-letnici smrti
– stran 10
P. Bazilij tipka . . . – stran 11
Izpod Triglava – stran 14
Šel boš na pot – Božja beseda
o Abrahamu – P. Ciril
– stran 16
Izpod sydneyjskih stolpov
– P. Valerijan – stran 18
Pesem dveh src – roman
– Florence L. Barclay
– stran 21
Novo berilo slov. slovstva
– A. L. Ceferin – stran 24
Adelajdski odmevi
– P. Janez – stran 25
Z vseh vetrov – stran 26
Kotiček naših mladih
– stran 28
Križem avstralske Slovenije
– stran 29
Dajmo si duška: smeh je zastoj
– pravijo doma – stran 32

- ustvarjalec krščanske edinosti

LETOS se bomo oddolžili spominu 1100-letnice smrti slovanskega blagovestnika SVETEGA METODA. Skupaj z bratom Cirilom ju slavimo kot zavetnika Evrope in priprošnjaka za krščansko edinost.

Ko so začeli strokovnjaki v prejšnjem stoletju podrobneje proučevati življenje in delovanje svetih bratov, so se čudili ne samo njenemu zavzetemu misijonarskemu in kulturnemu delovanju med Slovani, ampak tudi njunim prijateljskim stikom z Rimom in Carigradom, ki sta bila takrat v nevarnem sporu. Kot svetnika so ju častili katoličani in pravoslavni, zato so mnogi videli v njima izhodišče za zблиževanje in edinost med pravoslavnim vzhodom in katoliškim zahodom.

Lavantinski škof Slomšek je leta 1851 ustanovil posebno bratovščino sv. Cirila in Metoda, ki naj bi z molitvijo pospeševala edinost med katoličani in pravoslavni. Posebej ju je častil znani dakovski škof Juraj Strossmayer, ki si je prizadeval za zблиžanje pravoslavnih in katoličanov na slovanskem jugu. Mogočno stolnico, ki jo je zgradil v Đakovu, je posvetil sv. Cirilu in Metodu.

Papež Leon XIII. je leta 1880 uvedel praznovanje sv. Cirila in Metoda v vesoljni Cerkvi in posebej poudaril njuno delo za edinost kristjanov. V začetku našega stoletja so se prav ob Metodovem grobu v Velehradu na Moravskem začeli velehradski kongresi, ki naj bi z znanstvenim, zgodovinskim in teološkim raziskovanjem vodili k zблиžanju krščanskega vzhoda in zahoda. Na teh kongresih so sodelovali mnogi Slovenci, zlasti ljubljanski teološki profesor dr. Franc Grivec, priznani poznavalec življenja svetih bratov.

Morda je bilo navdušenje za Cirila in Metoda kot zavetnika krščanske edinosti v prejšnjem stoletju obarvano preveč romantično, morda so nekateri katoliški strokovnjaki preveč poudarjali njuno rimsko usmerjenost v takratnem rimskem sporu s carigradskim patriarhom Fotijem, vendar njuno delovanje kaže, da sta bila zastopnika zdrave krščanske edinosti, šla sta prek trenutnih sporov in sta prav s svojim delom med Slovani hotela ustvariti vez edinosti med vzhodom in zahodom.

Na Moravsko med Slovane sta bila poslana iz Bi-

zanca, prav od patriarha Fotija in takratnega cesarja Mihaela; pozneje sta stopila v prijateljsko zvezo z Rimom in tam dosegla priznanje slovanskega bogoslužja in slovanske nadškofije. Po smrti sv. Cirila (leta 869) je bil prav Metod tisti, ki je začel konkretno uresničevati zamisel o samostojni slovanski cerkveni provinci, ki bi z združevanjem prvih vzhodnega in zahodnega krščanstva kot most povezovala Rim in Bizanc. Kljub močnemu nasprotovanju nemških škofov in kljub nerazumevanju moravskega kneza Svetopolka je s svojimi stiki dosegel, da sta njegovo delo potrdila ter priznala Rim in Carigrad. Metod, ki je znal s krepko besedo in dejanji braniti krščansko stvar pred nemškimi napadi, se ni spuščal v takratne spore med rimskim in carigradskim škofom, ampak je želel utrditi krščanstvo med Slovani. Šlo mu je za veliko stvar odrešenja, ne pa za trenutne koristi posameznih skupin.

Metodovo delo na Moravskem je bilo po njegovi smrti uničeno in zamisel o slovanskem mostu med krščanskim vzhodom in zahodom je propadla, kljub temu pa je delo svetih bratov živelo naprej in dobiva svojo potrditev prav v našem stoletju, v sodobnih ekumenskih prizadevanjih. Nas kristjane in naše krščanske skupnosti mora držati na ravni človeškega delovanja prav prizadevanje za uresničevanje Kristusovega odrešenja v našem času. Metod je presegel trenutne spore v takratnem krščanskem svetu in je iskal le podporo svojemu delu za uresničenje Kristusovega odrešenja med Slovani – tako naj bi kristjani našega časa presegli razdeljenosti in drug drugemu pomagali pri uresničevanju odrešenjskega poslanstva.

V spletu različnih interesov ljudi in skupin takratnega časa si je Metod prizadeval za človekove temeljne pravice v luči krščanskega razodetja. Vsak človek je poklican k "pradednim častem", kot je imenoval osnovno krščansko dostojanstvo Metodov brat Ciril, zato imajo tudi Slovani pravico, da v svojem jeziku spoznavajo velika božja dela, častijo Boga in se v samostojni državni ter cerkveni skupnosti postavijo v vrsto enakopravnih krščanskih ljudstev. Tako je Metod s svojim delom ustvarjal tisto ozračje pristnega krščanstva, v katerem se oblikujejo zdravi medsebojni

odnosi in v bratskem razumevanju raste prava krščanska edinstvo.

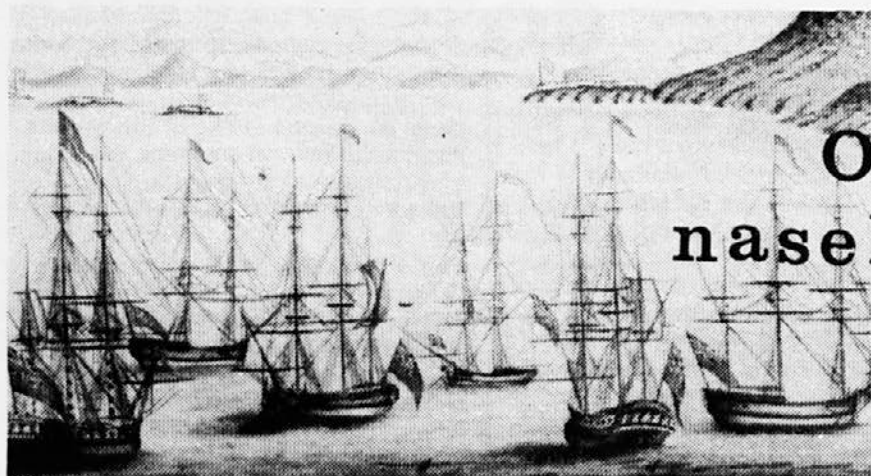
Kljub današnjemu poudarjanju, da je krščanska edinstvo mogoča le v široki raznolikosti obredov, cerkvene discipline, duhovnosti in teoloških iskanj, nas raznolikost že vedno marsikje moti. Kriva je naša človeška ozkost, ki jo pogosto opravičujemo z lažno skrbjo za edinstvo, za čistost nauka, za resnico. Sveti Metod je veliko trpel zaradi takih lažnih skrbi in zavzetosti za pravovernost: v Rimu so ga nemški škofje obtoževali krivoverstva, v Carigradu so mu nasprotniki očitali nezvestobo cesarju. Globoko zasidran v duhu krščanske širine in humanosti je znal Metod zavrniti očitke, ne da bi sam postal ozek in bi krivo obtoževal svoje nasprotnike. Živel je iz tistih globin kr-

ščanstva, ki so bile in so še danes vir duhovne moči za vse kristjane. V svojem življenju je bil ustvarjalec krščanske edinstva in zlasti v zadnjih dveh stoletjih skupaj z bratom Cirilom vzornik prizadevanja za edinstvo vseh, ki verujemo v Kristusa.

Proslavljanje 1100-letnice Metodove smrti je zato lepa priložnost, da se kristjani ob njegovem spominu še bolj zblizamo med seboj. Nekaj bo mednarodnih prireditev, kjer bodo sodelovali strokovnjaki različnih Cerkva. Tudi nas letošnji jubilej nekako zavezuje in spodbuja, da zakoreninjeni v Metodovi dediščini in ob zavesti, da je bil Metod v posebno pomoč slovenski knez Kocelj, ustvarjamo po svojih močeh krščansko edinstvo.

Knez Kocelj sprejema misijonarja iz Bizanca: brata Konstantina (Cirila) in Metoda. Za njuno pot v Rim, kamor gresta potrdit slovenske bogoslužne knjige in neseta zemske ostanke papeža sv. Klementa, jima Kocelj izročča kot spremstvo slovenske učence, ki naj bi postali duhovniki; rimskemu "apostoliku" (papežu) pa po njima pošilja izraze svoje vdanosti in spoštovanja. (Relief je delo akad. kiparja F. Goršeta)

K silki: Del prvega brodovja v Botany Bay v letu 1788.

Obletnici naseljevanja

1988

— Avstralija: 200 let

1985

— Viktorija: 150 let

ZGODOVINA evropskega naseljevanja Avstralije se začne leta 1788, ko so z ladjami pripeljali tisoč jetnikov iz Anglije in jih izkrcali v zalivu, kjer je danes Sydney. V glavnem so bili to obsojenci, ki so morali odslužiti svoje kazni s prisilnim delom in si po odsluženem času lahko pridobili pravico naselitve.

Transporti s kaznjenci so sčasoma prenehali in v vedno večjem številu so se naseljevali ljudje, ki so pustili svoje rodne kraje v upanju na boljše življenje. Sprva so prihajali bolj Angleži, kmalu nato pa tudi skupine in pozamezniki drugih narodnosti, kot npr. katoliški Irci in luteranski Nemci. Vsi so se v naslednjih generacijah asimilirali ter prilagodili angleški kulturi, ki je že od začetka prevladovala v Avstraliji.

Množično naseljevanje po obeh svetovnih vojnah je pospešilo razvoj Avstralije v moderno državo. Danes se v primerjavi z večino sveta lahko štejejo za srečno državo, kjer so zagotovljene javne in osebne pravice, ustavnost in svoboda ter večina prebivalstva uživa dober življenjski standard.

Seveda ni šlo vse lahko in gladko. Prve žrtve dosežjanja so bili avstralski domorodci. Odvzeli so jim zemljo, ki jih je preživljala kot nomade. Mnogi so bili

pobiti, druge so pobrale bolezni. Le malo jih je ostalo in danes se borijo za obstanek ter pravice, ki jim pripadajo po naravnem pravu. — Potem je bil v Avstraliji vedno še del prebivalstva, ki je v težavah in v relativnem pomanjkanju. Med njimi je vedno precej novonaseljencev.

Z leti pridemo do obletnic, ki so mejniki naseljevanja. O teh se prav zdaj mnogo piše in raziskuje. Za obe jubilejni obletnici — vseavstralsko in viktorijsko — so v teku velike priprave in vsi so vabljani na sodelovanje. Pripravljenih je že mnogo knjig, razprav, ilustracij in filmov. Tako izvemo več o naseljevanju, kdaj, zakaj, odkod so prihajali (odkritje zlata, krize . . .), o novem življenju (diskriminacije, stavke . . .), o vplivu naseljencev in njihovem prispevku avstralskemu načinu življenja (razlike med generacijami, podkulture . . .) in drugo. Vse to nam bo dalo pregled dela vseh, ki so imeli delež pri oblikovanju tega, kar je današnja Avstralija.

Obletnici nista samodopadljivo hvaljenje, saj vemo za dobe, ko naseljenci niso imeli lahko. Vendar če niso uspeli za sebe, so vztrajali in se trudili za bodočnost, da bo mlajši generaciji boljše.

A. L. CEFERIN

FEBRUAR se v slovenski ljudski govorici imenuje SVEČAN. Pride to ime od praznika Gospodovega darovanja, 2. februarja, ki ga imenujemo SVEČNICA in je med našim ljudstvom zelo spoštovan? Prav gotovo je to verjetnejša razlaga kot novejša, ki sem jo tudi nekdaj bral in odklanja verski začetek ter govori o ledenih svečah. Februar je že preblizu pomladi, da bi mu ledene sveče z napuščev vtisnile ime.

Dva dneva v februarju sta posebej povezana s svečami: že omenjena SVEČNICA in pa njej sledeči dan v koledarju, praznik SV. BLAŽA, škofa in mučenca. O obeh naj povemo nekaj besed z ozirom na stare navade, ki so šle na naših tleh iz roda v rod.

SVEČNICA ni cerkveno zapovedan praznik, vendar ga je slovensko ljudstvo že od nekdaj obhajalo kot zapovedanega. Je praznik luči in ta luč je Kristus.

Štirideset dni po Jezusovem rojstvu je Marija nesla svojega Sina v tempelj, kjer ga je darovala Bogu in se be očistila ter s tem izpolnila starozavezni predpis. Zato je svečnica praznik darovanja Jezusovega v templju in Marijinega očiščevanja, ima pa ime odtod, ker se na ta dan po cerkvah opravlja obred blagoslova sveč.

Ko sv. Anselm razlaga simboličen pomen sveče, loči tri stvari: vosek, stenj in plamen. Vosek, delo nedolžnih in pridnih čebelic, pomeni prečisto Jezusovo telo; stenj, ki je v sredi sveče, pomeni Jezusovo dušo; plamen, ki sveti na zunaj, pa je Njegovo božanstvo.

Pri blagoslovu sveč prosi Cerkev, da bi bile te sveče ljudem v dušno in telesno korist.

Verniki naj bi na ta praznik sebe darovali Bogu. Kakor prižgana sveča samo sebe porablja in se tako daruje v božjo čast, tako naj bi tudi mi vedno le Bogu v čast živeli in se le zanj žrtvovali.

Prižgana sveča razsvetljuje temo. Tukaj pomeni Kristusa, ki s svojim svetim naukom sveti v duhovno temo sveta in naših duš. Take goreče sveče moramo biti tudi vsi kristjani in s svojim vsakdanjim življenjem naj bi vsak trenutek osvetljevali svoje okolje z naukom Kristusovim.

Na Slovenskem je bil ta praznik že od davna povezan z lepimi običaji in velika škoda, da je toliko teh lepih navad že šlo v pozabo. V posameznih krajih na deželi se te navade še držijo, morda v okrnjeni obliki, a moderni tek življenja jim ni naklonjen in bodo slej ko prej izginile.

Ponekod so šla dekleta že teden dni pred praznikom "svečnico pet". V Železni Kaplji na Koroškem še ni izumrla stara navada procesije otrok s cerkvicami, ki jih sami naredijo iz papirja. V cerkvah gore sveče. Te cerkvice po procesiji spuste po vodi. V Skočjanu v Podjuni za svečnico spečejo krape in z njimi obdarujejo reveže, da bi pšenica dobro obrodila.

LJUDSKE NAVADE OB SVEČI

Lepa slovenska navada je, da gre na ta praznik čim več ljudi v cerkev, kamor nesejo s seboj blagoslovit sveče. Po deželi, pa tudi med vernimi ljudmi v mestih, še danes skoraj ni družine, ki bi ne imela blagoslovljene sveče. Prižgejo jo ob boleznih in zlasti ob smrtni uri, ali ob kaki drugi stiski v osebnem ali družinskem življenju, na deželi pa gotovo ob hudi uri, da bi odgnala točo od domačih polj.

Marsikje je navada, da matere z gorečo blagoslovljeno svečo pokrižajo otroke. V Benečiji starši z gorečih blagoslovljenih sveč kanejo otrokom na noge. S tem hočejo izraziti željo, naj bi otroci vedno hodili po svetih, blagoslovljenih potih. Ta obred imenujejo "čučkanje".

Kako lepo bi bilo, da bi vsak vernik imel svojo blagoslovljeno svečo, kot je bila lepa navada v preteklosti. Pri krstu mu jo je držal boter, pri prvem obhajilu sam, končno najbližji ob njegovi smrtni uri...

Naše matere naj bi na svečnico svoje otroke darovale Bogu in prosile, da bi Bog katerega od njih izvolil za duhovniško ali redovniško službo! Morda bi one izprosile kak poklic, ki jih danes tako zelo manjka.

Lepa je tudi navada darovati na svečnico sveče cerkvi za službo božjo. Ko mi sami ne moremo v cerkev in se trudimo v potu svojega obraza za vsakdanji kruh, nas te sveče zastopajo kot častne straže pred tabernakljem in gorijo v božjo čast.

PRAZNIK SVETEGA BLAŽA obhajamo naslednji dan, 3. februarja. Ta svetnik je umrl kot mučenec okrog leta 316. Po legendi naj bi bil zdravnik, preden ga je Bog poklical v svojo službo in je postal škof. Vsa stoletja se je ohranil živ spomin

nanj kot pomočnika v sili, zlasti ob boleznih v grlu. Kot pove zgodba, je sinu neke vdove obtičala v grlu ribja kost. Bil je v nevarnosti, da bi se zadušil, na priprošnje svetega Blaža pa je bil rešen.

Svetnik je postal tudi varuh živine. Legenda pripoveduje, da se je prikazal neki ženi, ko se mu je zahvaljevala za čudežno rešitev svojega živinčeta iz volčjih šap. Obljubil ji je, da bo pri Bogu posredoval za srečo in zdravje vseh, ki bodo v njemu posvečene cerkve prinašali sveče. To glede sveč in čudežno ozdravljenje v grlu so ljudje zdražili v eno in so kmalu sveči, ki so jo darovali sv. Blažu, pripisovali isto čudežno moč kot svetniku samemu. Spočetka so se ljudje kar sami dotikali vratu in grla s svetemu Blažu darovanimi svečami ter pri tem molili za zdravje, Cerkev pa je ta običaj pozneje sprejela v bogoslužje. Začela je na praznik našega svetnika blagoslovljati sveče in duhovnik med molitvijo drži verniku na vrat dvoje sveč (zaradi varnosti ni treba, da so prižgane) v podobi "Andrejevega križa" (kot črka X). Molitev se glasi, naj bi vernika Bog po priprošnji svetega Blaža, škofa in mučenca, obvaroval boleznih v grlu in vsakega drugega zla. Sledi duhovnikovo zna-

menje križa – blagoslov v imenu Svete Trojice.

Kjer časte sv. Blaža tudi kot zavetnika družine, nese gospodar blagoslovljeno Blaževo svečo trikrat okrog vrat živinskega hleva in vsakokrat z njo naredi križ.

Na Vipavskem časte sv. Blaža tudi kot zavetnika pred burjo, davico in naduho, nekateri pa tudi za pomočnika ob smrtni uri. Ponekod se zatekajo k njemu v sleherni zadevi, o čemer priča ljudski rek: "Sveti Blaž, kaj mi daš?" To pomeni: daj mi, izprosi mi, za kar te že prosim!

Verjetno je blagoslov sv. Blaža v navadi povsod, kjer bivajo naši rojaki, raztreseni po svetu. Lepa verska navada – zakaj bi je ne ohranili? V Avstraliji ga delimo po slovenskih cerkvah tudi na nedeljo po prazniku sv. Blaža, da pride lahko več ljudi k "blažanju", kot pravijo temu obredu ponekod na Slovenskem. Komur pa zaradi razdalj ni mogoče priti po "Blažev žegen", naj vseeno prosi svetnika, da bi ga varoval vsega hudega! Saj se vsekakor ni zamen ohranil toliko stoletij živ spomin nanj. Če bi ne bil dober priprošnjik pri Bogu, bi bil najbrž že pozabljen.

Po J. K.

ZGODBA

O MLADIH BRADAH

Tudi o tem je pametno malo razmišljanja. – Kk

ZARES, kako hitro mlade brade posive! Tisti, ki so pred štiridesetimi leti komaj odrasli kratkim hlačam, so danes že stari očetje in sanjajo o trenutku, ko se bodo lahko umaknili v zasluženi pokoj. Statistike dajejo enemu rodu okrog trideset let časa, da zase, za družino in za narodno skupnost kaj koristnega stori. S petdesetimi leti začne naša pot navzdol. V normalnem življenju naroda se ta pojav ne zapazi tako jasno, kakor pri naši, iz domovine iztrgani skupini, v kateri je bilo sprva razmeroma malo starih ljudi, velika večina pa v takozvanih "najboljših letih".

Nekateri so prišli preko morja s svojimi mladimi družinami, veliko članov naše skupnosti pa si je svoj dom postavilo kmalu po prihodu, čim so bili dani pogoji za mirno družinsko življenje. To je rod tistih, ki se danes že srečuje z Abrahamom, ali pa ga ima že za seboj. Skrb za družino jih je tako zaposlila, da jim ni ostalo kaj prida časa za delo na mnogoštevilnih panogah našega novega življenja, ki se je kmalu zač-

lo bujno razvijati. Kljub temu so se nekateri naši fantje, dekleta, možje in žene žrtvovali do neverjetnosti, da je naš način življenja začel, obstal in uspeval tudi v najneugodnejših okoliščinah. Slovenske cerkve kot društveni domovi dovolj jasno pričajo, česa smo bili v teh letih zmožni.

Zakaj? Ker so bili v naši begunski skupnosti tudi ljudje, ki so doma pred vojno rastle in se vzgajali v številnih organizacijah v načelni smeri in so jim te znale privzgojiti čut resnosti, odgovornosti in požrtvovalnosti – te čednosti so nujna podlaga vsakemu organiziranemu gibanju.

Rod, ki zdaj med nami dorašča, te organizacijske vaje ni imel in je ne pozna. Mnogi, med katerimi živimo, pa niso prijatelji sistematičnega, trdega in dolgotrajnega dela. Mnogi se hitro navdušijo za sto lepih stvari, a jih še hitreje pozabijo, ker utrujajo in zahtevajo močno voljo. Morda se mi vsi počasi navzemamo tega načina življenja, mladim in najmlaj-

sim pa je – bi skoraj lahko rekel – prešlo v meso in kri. Nastaja nevarnost, da začnemo gledati na naše slovenske probleme pod vplivom teh "slabih" zgle-
dov in se enostavno zadovoljimo s tem, kar smo že ustvarili.

Naši slovenski problemi, verski, socialni, kulturni, gospodarski, politični. . . zahtevajo od slehernega izmed nas, zlasti pa od študiranih ljudi, resnega študija. To dolgujemo sebi, ker smo in ostanemo sinovi naroda, čigar kri nosimo v svojih žilah. A nič manj tudi bratov v domovini, ki jim enopartijski sistem ne dovoli, da bi zares prosto govorili, pisali, debatirali, soglašali ali nesoglašali z idejami, ki so mu enostavno diktirane od zgoraj.

Naša prisotnost v svetu se bo videla tudi in zlasti, če vzdržujemo svoj tisk, ki mora biti glasnik naših misli in naših idej. A za uspeh tiskane besede je treba ljudi, ki znajo pisati. Če pa hočejo pisati, morajo obvladati naš jezik, ki je težak; in pridobiti si morajo ti-
sto lahkost in živahnost besede, ki vzbuja pozornost in zna lepo povedati, kar hoče posredovati drugim.

Pisati ni lahko. Le med stotisoči se rodi kak pesnik ali pisatelj, ki da naši besedi melodijo in sladkost. Mi navadni zemljani pa dostikrat ure dolgo grizemo svinčnik, preden napišemo par pozdravov prijatelju. Med slovenskimi inteligenti v domovini jih je bilo kar dosti z akademskimi naslovi, ki niso nikdar napisali niti besede, ki bi bila kje natiskana. Naši časopisi so v tistih časih leto za letom prirejali časopisne tečaje, na katerih so skušali priučiti vsaj nekaj inteligentnih ljudi, kako se pripravi dopis za časopis, da bo zanimiv, verodostojen in tudi jezikovno pravilen. Deset let dela je bilo treba, da se je nabrala stotina ljudi, ki so znali kaj napisati in ki so obenem čutili dolžnost,

da čimpreje sporoče novico, ki bi bila zanimiva za bralca in vredna, da pride v tisk.

Koliko izven domovine študiranih slovenskih ljudi je danes zmožnih napisati nekaj, kar bi bralci kakega časopisa radi vedeli? Seveda napisati tako, da bo jezik pravilen, jasen in da bo vsebina užitna. Samo tisti, ki bere slovensko knjigo, bo zares spoznal naš jezik. Samo tisti, kdor se priuči vsaj osnovnim pravilom naše težke slovnice, bo pravilno pisal. In samo tisti, ki v slovenski družbi dosledno slovensko govori, si bo pridobil potrebno pestrost naših izrazov, ki dajejo našemu slovničnemu jeziku sočnost. Te sočnosti ni brez tega, da po naše govorimo in še govorimo . . .

Če danes vse osivele brade rečejo: Se ne gremo več! – ali bo prihodnje dni še mogel iziti kak naš časopis ali kak revija, pravilno pisana v našem lepem jeziku? Kako občudovanja vredni so nekateri, žal redki primeri, ko nam je dano uživati lepoto našega jezika v vsej polnosti in sočnosti iz ust mlade rojakinje ali mladega rojaka, ki nista nikdar videla slovenske zemlje! Kako ponosni smo, če slišimo, da se oni doma čudijo, da mladi ljudje iz Slovenije v svetu, v domovini staršev na obisku, govore kakor doma.

Res, kako bi bili ponosni, če bi to mogli trditi o vseh naših rojakih, predvsem o teh z višjo izobrazbo; pa tudi o mladini nasploh, zlasti tisti, ki se v središčih našega slovenskega življenja udobnejše počutijo, če ne govore po naše. Veste zakaj? Pozabili so na staro pravilo, da vaja dela mojstra. Vaja v branju, vaja v govorjenju, vaja v pisanju!

Če ne zmoremo tega, kdo bo v kratkem vodil naše organizacije? Kdo bo naši skupnosti pisal, jo učil, navduševal, tudi opozarjal? Po naše, ali pa v jeziku, ki ne zveni po naše?

Bi se rad iz tople Avstralije preselil v zasneženi paradiž ob Bohinjskem jezeru?

Daj luč slepim!

"ZDAJ smo pa že v neposredni bližini votline," je rekla sestra-bolničarka slepcu, ki ga je previdno vodila za roko. Romarji so se jima umikali. Naredili so jima toliko prostora, da sta med množico prišla do ograje, ki oklepa votlino.

"Že stojiva pod kipom," je šepetala sestra, četudi je bilo tu govorjenje prepovedano, da ne bi motilo romarjev v molitvi. "Srečna sva, da moreva biti ravno na praznik svečnice v Lurdu," je še dodala.

Mož, ki je stopal ob njej, je prikimal in kot v potrdilo dejal: "Da, da, že voham in slišim sveče . . ."

Odgovor je sestro nekako pretresel. Bila je vajena vsakovrstnih pripomb, a ta se ji je zdela nenavadna. Ubogi mož res še ni videl nobene goreče sveče v življenju, saj ni vedel, kaj je luč. Vdihaval je topel zrak, ki se je dvigal od številnih sveč proti kipu Brezmadežne. Duh po čebelnem vosku in gorečem stenju se je širil po prostoru. Vmes je bilo komaj čuti rahlo pokanje in šelestenje požijavajočih se sveč, kot bi bila to njih vztrajna molitev.

Slepec je obstal in zastrmel navzgor. Njegove mrtve oči so bile napolnjene s svetlobo, a on ni vedel zanj. Romarji okrog njega so začeli peti: "Morska Zvezda, pozdravljam te, o Marija, pomagaj mi! . . ." Pri drugi kitici se je mož pridružil pevcem, a na njegovem glasu se je poznalo, da je le redkokdaj pel, morda kdaj v cerkvi. To pesem je moral poznati, kajti pri zadnji kitici je prenehal. Sestra je zaslutila vzrok – tudi njej je stisnilo srce, ko so peli: "Pomagaj nam najti Kristusa, podari luč slepim! . . ." Slepec je sklonil glavo v tihi zagrenjenosti. Bridke so bile besede pesmi, ko zanj ni bilo pomoči od nikoder. Se-

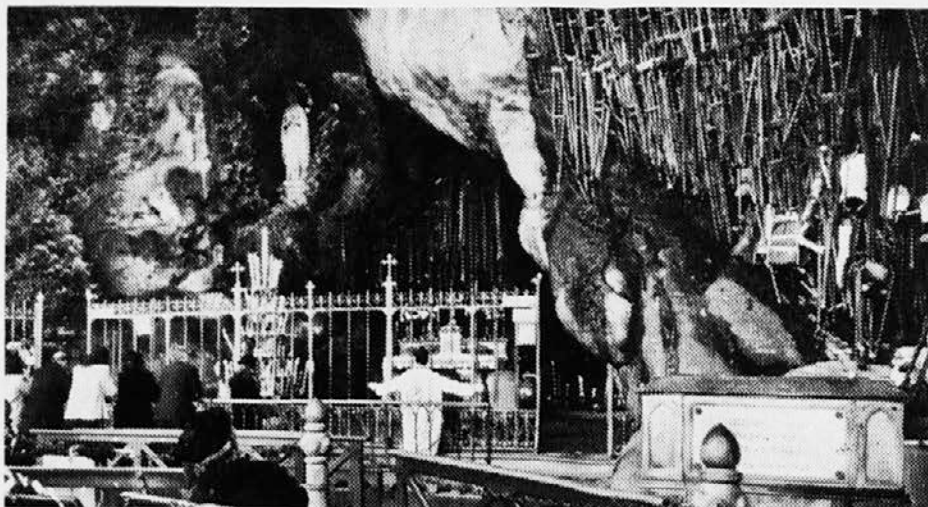
stra mu je pomagala do klečalnika, ker je izgledalo, da ga je napadla slabost.

Tam se je slepec umiril in jagode rožnega venca so zopet enakomerno drsele med prsti. Kolikokrat je že pozdravil Devico z zdravamarijo. Nazadnje je odmolil še molitev "Pozdravljena, Kraljica," Ko je izgovarjal ". . . Obrni svoje milostljive oči v nas . . .", se je v srcu spraševal, ali ga bo dobrotna Mati pogledala z usmiljenjem? – Ne, nič posebnega se ni zgodilo. Po končani molitvi je vstal in se opotekel ob bolničarkini roki, zdaj še bolj negotov kot prej.

Tudi potem, ko so blagoslavljali z Najsvetejšim bolnike, je stal v prvi vrsti in trepetal od pričakovanja. Nič se ni zgodilo. A mož ni izrekel besedice o svojem razočaranju. Le sestra je opazila, da je postal redkobeseden in ni izpraševal ničesar več. — — —

Vračala sta se proti domu. Pot je vodila skozi Pariz in skupina romarjev, kateri sta bila pridružena, je hotela obiskati notredamsko stolnico. Strežnica je mislila, da bo slepec odklonil to pot. Pariz je zares zanimiv, a le za one, ki vidijo. Slepe mora vrvenje in ropot velemesta le vznemirjati in ubijati. Vendar je hotel s skupino. Sestra ga je vodila in mu sproti pripovedovala, kaj je zanimivega. Slepec ji je vljudno pritrjeval in preko nje sprejemal vtise.

Naenkrat, tik pred znamenito stolnico Notre Dame, pa so romarji obstali. Niso mogli naprej. Pred njimi se je po široki cesti pomikala množica, ki je predstavljala pustne šeme. Zaprla je prehod. Godba je hreščala, pijani glasovi so peli, piščali in trobente so donele kot za stavo. Vse se je smeja-

Znamenita votlina lurških prikazovanj (praznik Marije Lurške obhajamo 11. febr.), kjer mnogi prosijo za telesno zdravje, prejmejo pa dušnega. Tudi slepec naše zgodbe je drugače spregledal kot pa je pričakoval.

lo v razposajenem predpustnem veselju. A to ni bilo samo veselo razpoloženje. Vmes si slišal žalitve Boga in Marije: maskara, našemljena v Mater božjo, je bila v pustni skupini središče neokusnih šal . . .

Sestra je prenehala razlagati, namesto nje pa se je zaslíšal drugi ženski glas: "To je nezaslišano, to je nesramno! Umaknimo se odtod – saj prihajamo ravno iz Lurda . . ."

Množica romarjev je strumno pritiskala in si napravila prehod. Tudi slepec jim je sledil ob sestrični roki. Na drugi strani ceste pa je obstal kot ukopan. Vprašujoče ga je sestra pogledala. Nenavaden smehlaj je obkrožil njegove ustnice, tako vdan in zaupljiv, kot ga je zaman pričakovala na njegovem obrazu pri lurški votlini. Kaj vendar pomeni zanj to pustno veseljačenje? Skoro se je prestrašila. Končno je pospešil korake za njo, kot bi se hotel s silo iztrgati od te neokusne procesije.

"Smo pri Notre Dame?" je vprašal.

Pritrdila mu je in sledil ji je v katedralo. Začuden ga je gledala, ko je v senci mogočnih gotskih stebrov klečal – čudovito miren in srečen. Kaj neki se je zgodilo v njegovi notranjosti?

Sestra ni silila vanj in spraševala za vzrok nenadne spremembe, ki je bila kakor čudež. A slepec je sam čutil, da ji je dolžan pojasniti zadevo. Ko sta bila sama v oddelku vlaka, ki je vozil v Nevers, je slepec segel po sestrični roki: "Sestra, izvedeti morate. Pri lurški votlini sem zaman prosil za pojasnilo, zakaj mi je Bog naložil že od rojstva križ slepote. Neki duhovnik me je nekoč hotel potolažiti z besedami, da me je hotel Bog s tem obvarovati hujšega zla in ohraniti zase. A njegove besede mi niso zadostovale. Takrat sem si mislil: Bog je vendar vsemogočen in me tudi brez

sile lahko obvaruje pred nevarnostmi. Zakaj torej ta strašna in večna noč? . . ."

Mož je globoko vzdihnil, a zopet je obkrožil njegova usta nenavaden smehlaj, ki je izrazil vso notranjo srečo. "Ko sem doživljal norčavo pustno procesijo, čul bogokletje, me je streznil ogorčen glas romarice. Takrat mi je v trenutku doslej nepoznan žarek posvetil v srce – saj ne vem, kaj je svetloba, ampak zaslutil sem smisel tega, kaj pomeni razsvetljenje. V srcu sem zaznal, kaj pomeni Kristusov nauk: Če te tvoje oko pohujšuje, izderi ga in vrzi od sebe, kajti bolje je zate priti z enim očesom v božje kraljestvo, kakor pa da bi bil z dvema očesoma pogubljen. – Poglejte, sestra," je slepec dvignil glavo, "nenkrat sem spoznal in razumel, da bi bilo moje življenje v temi lahko žrtev za mnoge, ki vidijo, pa obračajo svoje oči proč od Boga. Moje življenje zame ni več brez vrednosti, nič več se ne bom mučil brez koristi. Če bi zdajle zaslíšal zadnjo kitico one pesmi – ' . . . podari luč slepim!', bi ne mislil več nase, ampak bi prosil za one, ki drve proč od Luči."

Sestra ni mogla takoj odgovoriti. Ni hotela, da bi slepec čutil, kako se ji trese glas in bi po tem spoznal, da so solze zalile njene oči.

"Zdaj imate tudi vi čudovit pojem, kaj pomeni luč," je končno počasi, premišljeno izgovorila, "in vsa svetloba na zemlji je le skromna prispodoba tega, kar ste doživeli v sebi. Prepričana sem, da je to darilo lurške Marije – drugačno, kot ste ga pričakovali, pa še mnogo dragocenejše."

Prikimal je. "Saj sem jo prosil, naj obrne svoje oči vame," je dejal. In na njegovem obrazu ugaslih oči je bila svetloba, ki je ne bi mogla uničiti nobena zemška tema . . .

MINIL JE ČAS

Minil je čas, ko me je norca motil
vsak vrisk krvi, vabljev oči sijaj.
Odšel bom in ne pridem več nazaj,
Gospod, za Tabo se bom zdaj napotil!

Pomagaj, Kristus, mi, da bom ukrotil
bolest po zemlji, ki je rodni kraj,
to zadnjo in največjo zlo zmehčaj,
da ves bom Tvoji luči se zarotil!

In to Te prosim še, da odpustiš,
da metal blato sem v srca izvir:
premnogokrat bila je pesem kletev.

Bila kot jaz za večno smrt je žetev,
a Ti življenje si, svoboda, mir –
in vem, da vsakemu se rad deliš!

FRANCE BALANTIČ

Po tolikih letih molka so se doma le ojunačili in zadnji čas smo lahko že večkrat zasledili v domačem verskem tisku omenjeno ime blagega spomina, tako krivično oblatenega škofa DR. GREGORIJA ROŽMANA. Ko je pred 25-imi leti v Clevelandu, ZDA, umrl v sluhu svetosti, doma niso smeli niti zvoniti niti objaviti njegove smrti ali maše za pokoj njegove plemenite duše. V zadoščenje nam je, da ga je na predvečer praznika sv. Stanislava (12. nov. 84), zavetnika bivših Škofovih zavodov, v nagovoru nadškof Šuštar častno omenjal. Ob 25-letnici Rožmanove smrti, 16. novembra, pa je škof dr. Lenič v ljubljanski stolnici za pokojnega škofa ter ostale ljubljanske škofe maševal in med mašo tudi neustrašeno govoril o njem. Med vojno je bil njegov tajnik in ga je doobra poznal. Leničeve besede v spomin pokojnega škofa - mučenca tu svojim bralcem posredujejo tudi MISLI.

Dolgo zadržane besede

Ali ni pravkar prebrana božja beseda (Kdo bo tožil božje izvoljence? Kdo jih bo obsodil? . . . Blagor vam, kadar vas bodo zaradi mene zasramovali in preganjali in vse hudo zoper vas lažnivo govorili, veselite in radujte se, zakaj veliko je vaše plačilo v nebesih!) navdse primerna za naše nocojšnje razmišljanje, ko se ob naših škofih in duhovnikih-kanonikih z vsem spoštovanjem spominjamo 25. obletnice smrti škofa Gregorija Rožmana? Dne 16. novembra 1959 je v velikem trpljenju umrl v Clevelandu v ZDA. Kljub svoji neizčrpni srčni dobroti, kljub svojim najčistejšim namenom, s katerim je vedno hotel služiti svojemu ljudstvu, kljub velikanski meri trpljenja, posebno duševnega, je tudi še danes nenehno deležen vsakdanjega zasramovanja – kar tudi vsak dan spričuje krivični sramotilni stebel pred njegovo nekdanjo stolnico.

Z zadoščenjem smo zadnje čase lahko ugotovili, da so se le našli pošteni ljudje, ki so si javno upali povedati, da vse to, kar smo do danes morali poslušati in brati o škofu Rožmanu, ni zgodovina. Zgodovina je zahtevna in hoče imeti ne en sam odgovor, pač pa odgovore na mnoga vprašanja. Vpraševati se mora: zakaj, v kakšnih okoliščinah, s kakšnim namenom se je nekdo v danem trenutku odločil tako in ne drugače . . .

Ko je Rožmanov prednik škof Jeglič v maju leta 1929 na dekanski konferenci predstavil dekanom svojega koadjutorja Rožmana, ga je pozdravil takratni stolni dekan Ignacij Nadrah in rekel: "Sedanji škof Jeglič je škof spoznavavec, njegov naslednik pa bo škof mučenec." In Rožman si je takrat zapisal v dnevnik: "Ali je bil Nadrah prerok? Zelo verjetno, zakaj revolucije niso izključene."

Potem smo skozi deset let poznali škofa Gregorija kot povsem nepolitičnega škofa, kar so mu vsi priznavali in videli v njem samo dušnega pastirja s širokim srcem. Škofa, velikega oznanjevalca božje besede.

Plečnik je dejal o njem: "V Ljubljani je samo en dober govornik – škof Rožman."

Prišla je vojna, ki jo je Rožman slutil vnaprej kakor morda nihče med nami. On, ki je iz bojev na Koroškem poznal Nemce, je nenehno svaril pred njimi. "Ne poznate Nemcev, boste videli," je velikokrat ponavljal. Če je bil kdo med nami res zaveden narodnjak, Slovenec z dušo in srcem, je bil on. Trepetal je za usodo naroda tiste usodne dni leta 1941.

Vojna se je začela z vsemi grozotami. Nemci so na Gorenjskem, v Zasavju in na Štajerskem počenjali zločin za zločinom, deportirali, morili. Ljubljano so zasedli Italijani. Rožman se tudi Italijanov ni razveselil in se dolgo ni mogel odločiti, da bi stopil v stik z njimi. Šele ko je bila Ljubljana polna beguncev, ki so trepetali, da bi jih Italijani vrnili Nemcem, se je Rožman na prigovarjanje stežka odločil, da je stopil v stik z Italijani, ki jih je v takratnih razmerah imel za manjše zlo.

Sedaj se je začelo Rožmanovo dobrodelno delovanje, reševanje ljudi vseh nazorov in strank. Na poti k italijanskim oblastem se je nekoč ustavljal sredi takratne Zvezde na Kongresnem trgu in rekel dobesedno: "Morda me bodo po osvoboditvi napadali, da sem sodeloval z okupatorjem. Nihče pa ne ve, koliko notranjega odpora mene stane vsaka takšna pot. Pa moram iti, da rešujem uboge ljudi."

Ne smemo nikoli pozabiti, da je pri vsem svojem nadaljnjem odločanju imel vedno pred očmi samo eno obliko najbolj grobe stalinističnega komunizma, ki ga je kot vsestransko izobražen človek dobro poznal in ga danes obsoja ves kulturni svet. Povrhu je bil še sinovsko poslušen svetemu očetu Piju XI. in njegovim besedi: "Komur je mar krščanske kulture . . ."

Ko danes gledamo nazaj, bi tudi mi v marsikateri zadevi želeli, da bi se bil odločil drugače. Toda lahko nam je govoriti danes, težko pa se je bilo odločiti v

takratnem trenutku. Samo tisti, ki bo zares iskreno iskal zgodovinsko resnico v takratnih okoliščinah, bo mogel pravilno soditi, pravično opravičiti ali tudi pravično obsoditi.

Petnajst let je škof Rožman nato deloval v tujini, kamor so ga z zvijačo zvalili proti njegovi volji. Postal je vrhovni dušni pastir slovenskih izseljencev in zdomec. V nenehnem delu in žrtvovanju je še posebej zunaj zorel v svetniško osebnost, zapostavljen, zastraševan in zasramovan, mnogi ga niso razumeli . . .

Iz tega časa izvira eno njegovih pisem, v katerem je izpovedal, da se je že ob nastopu svoje škofovske službe ponudil Bogu za popolno žrtev za blagor svoje škofije in svojega ljudstva: "Naj bom zaničevan in zasramovan, naj bo moj grob v tujini neznan, samo da bi vse to koristilo mojemu ljudstvu!" Bog je njegovo ponudbo sprejel. Kako samotni je njegov grob na ameriških Brezjah!

Mi danes ob 25. obletnici njegove smrti v sinovskem spoštovanju gledamo nanj in na njegovo življe-

nje in kot otroci za očeta prosimo Boga, naj mu bo On prebogato plačilo. Vso tolažbo pa nam daje božja beseda, ki smo jo slišali: "Kdo bo tožil božjega izvoljenca?"

Vemo, da je imel škof Rožman v življenju in po njem mnogo sodnikov, uradnih in neuradnih, zlonamernih in tudi dobronamernih. Zato nam daje prebrana božja beseda veliko tolažbo, da je že našel pravičnega sodnika v Bogu, "ki je vso sodbo prepustil Sinu".

Kdo ga bo obsodil? Gotovo ne Bog, ki edini pravično sodi in tudi edini opravičuje. Obsodil ga ne bo Kristus, ki je tudi zanj umrl in vstal, sedaj prosi zanj in je tudi zanj spregovoril besede: "Blagor vam, kadar vas bodo zaradi mene zasramovali in vse hudo zoper vas lažnivo govorili. Veselite in radujte se, zakaj veliko je vaše plačilo v nebesih!"

Naj žarek tega obljubljenega veselja nocoj posije tudi med nas!

+ Za božično polnočnico smo pripravili vse pri votlini na prostem, a ves večer je deževalo in ni kazalo na izboljšanje. Sicer je dež malo pred polnočjo res ponehal, a vsi sedeži so bili mokri in v strahu pred novo močo smo pričeli polnočnico v cerkvi. Vsa leta, kar imamo polnočnico na prostem, se je to zgodilo komaj parkrat. Vselej res ne more biti po naših željah. Pač pa smo imeli pri votlini glavno mašo božičnega dne in obisk je bil zelo lep. Menim, da se je letos tudi spet dvignilo število božičnih spovedi, kar je zame razveseljivo. — Sv. mašo na prostem smo imeli tudi na novega leta dan.

Prisrčna zahvala vsem, ki ste kakor koli sodelovali pri božičnem in novoletnem bogoslužju. Sestram, pevcom in ministrantom. Škrabovemu Vinku za električno okrasitev velikega bora pred Baragovim domom, ki je v nočeh daleč okrog oznanjal božični praznik. Enako Alojzu Jakofčiču in Francu Belšaku za okrašenje in osvetljavo pri votlini, Šajnovima Franku in Feliksu pa za ozvočenje pri bogoslužju na prostem. — Iskrena zahvala tudi vsem darovalcem božičnega daru. Vsega skupaj se je letos vrnilo 447 darilnih kuvertic z lepo skupno vsoto 6.934.65 dolarjev za vzdrževanje našega verskega središča in njegovo vsestransko delovanje. Bog povrni vsem!

+ Letos smo prodali kar precej različnih jaslíc. Prav je, da ostanejo jaslice slovenska družinska tradicija tudi v izseljenstvu. — Pa tudi božičnih voščilnic smo prodali precej. G. Vinko Zaletel nam je lepe slovenske poslal iz Koroške. Vsako leto nas razveseli z nji-

Fr. Basil A. Valentine, O. F. M.,

*SS. Cyril & Methodius Slovene Mission,
Baraga House, 19 A'Beckett St., Kew, Vic. 3101
Telefon: (03) 861 8118 in (03) 861 7787*

*Slovenske sestre — frančiškanke Brezmadežne
Slošek House, 4 Cameron Ct., Kew, Vic. 3101
Telefon: (03) 861 9874*

mi, izkupiček pa nameni našemu Skladu za Dom počitka. Njemu naj gre naša iskrena zahvala!

+ Ob Miklavževi prireditvi (na prvo decembrsko nedeljo) smo prostovoljne prispevke pri vходу namenili lačnim v Etiopiji. Zbrali smo 152.03 dolarjev in vsem darovalcem iskren Bog povrni!

+ Po svoje zanimiva in zgovorna je statistika našega verskega središča za preteklo leto 1984. Naše matične knjige so zabeležile 22 krstov in 18 porok (tri od teh so poveljavljenje civilnega zakona). Pogrebov je bilo pri nas 34, pet od teh zunaj Melbourne. Za prvo obhajilo smo pripravili 7 otrok, 13 jih je bilo v razredu za prejem birme. Birmo sem s posebnim dovoljenjem, ki ga imamo izseljenski duhovniki, podelil

dvema odraslima osebama. Duhovniških obiskov bolnikov (brez sestrskih) je bilo preteklo leto 135, bolniških obhajil 43, svetih maziljenj 22. Obhajil je bilo v naši cerkvi razdeljenih nad 11.000. (Dvig številke od prejšnjih letnih statistik naj vas ne moti, ker sem letos zapazil občutno pomoto pri štetju hostij in jo zdaj prvič popravil.) Spovedi nisem štel, a število se je dvignilo od zadnjih nekaj let.

Seveda je to le okostje dušnopastirskega dela, ki ne pove vsega. Da pa slutiti, koliko dela, potov in časa vključujejo gornje številke.

+ Na Štefanovo sta obhajala med deseto mašo srebrno poroko **Rozi in Božo Lončar**, naša dolgoletna in redna sodelavca verskega središča. Čestitke in iskrene želje za božji blagoslov tudi v bodočih letih, ki jih bosta skupno hodila zlatu naproti!

+ V januarju smo imeli v naši sredi dva slovenska duhovnika, na obisku pri sorodnikih oz. znancih. **G. Leopold Selčan** je župnik v Savinjski dolini pri Sv. Juriju ob Taboru. Eno nedeljo je maševal v Kew, potem me je razbremenil z redno mašo v Geelongu, na nedeljo 27. jan. pa maševal tam v Cankarjevem domu. Poleg upokojencev se je zbralo vernikov za polno dvorano. Upam, da je g. Polde odšel domov na zeleno Štajersko z najlepšimi spomini.

Sredi meseca je prišel s svojo mamo tudi **g. Bogdan Saksida**, župnik v Štjaku pri Štanjelu na Primorskem. Je pri bratu Francu v Frankstonu, ki je oba povabil ob priliki poroke hčerke Vesne. G. Bogdan je z maševanjem pri deseti maši v Kew prinesel prijetno spremembo, meni pa vsaj malo olajšanja, za kar sem mu hvaležen.

+ Letošnjo počitniško kolonijo v Mt. Elizi smo srečno zaključili veselih obrazov in brez kake večje nesreče. Bogu bodi zahvala! Družinskega tedna se je udeležilo preko 60 oseb. Glavna kuharica je bila Magdalena Tomšič, v pomoč pa so se vrstile vse mame. — Drugi teden je privabil nad trideset deklet Mene je nadomeščal p. Ciril. Požrtvovalne gospodinje so bile Janja Sluga z mamo, Berta Slavac z mamo, Smrdelova Anica in gospa Baraga. — Tretjega tedna se je udeležilo nad trideset fantov in vreme so imeli izmed vseh tednov najlepše. V kuhinji so Šajnovi Fani pomagale Olga Bogovič, Marija Barba in Marija Frank, tri dni pa je kuhala tudi Anžinova Francka.

Pridnim gospodinjam vseh treh tednov iskren Bog povrni! Enako p. Cirilu, Božotu Lončarju in Renatu Smrdel ter vsem za kakršnekoli usluge, posebej mesarju Stanku Mlinarju. Kolonija je bila tudi letos lep uspeh in je prinesla vsem udeležencem zares prijetne in brezskrbne dni. Pohvaliti moram tudi tista dekleta in fante, ki so imeli na skrbi manjše, ter se jim za pomoč iz srca zahvaliti! Težko bi šlo brez njih.

+ Krstov v naši cerkvi — razen enega v neslovenski družini — v tem času ni bilo, poroke pa bom omenil prihodnjič, saj so tokrat mrtvi zavzeli preveč prostora. Pa naj danes prideta v kroniko le ti dve poroki, za kateri sem šele nedavno zvedel: Dne 10. novembra se je pri sv. Janezu v Clifton Hillu poročil **Franc John Telban**, sin slovenskih staršev v Burnley. Krstil sem ga v North Richmondu. Za svojo življenjsko družico je dobil **Marijo Multari**, italijanskega rodu.

Dne 1. decembra pa naj omenim poroko v cerkvi Srca Jezusovega v St. Albansu. **Toni Hojnik** iz Keilor Dawns (poročil sem njegove starše in njega krstil v kapeli Baragovega doma) je rekel "Da!" svoji izbranki malteškega rodu **Carol Cassar**.

Obema paroma naše iskrene želje, naj ju spremlja v življenju božji blagoslov!

+ V oktobru in novembru se nam obeta obisk pomožnega škofa **Jožefa Kvasa**. Z njim bomo praznovali srebrni jubilej našega verskega središča, ki se je pričelo s prevzemom Baragovega doma 16. septembra 1960. Imeli bomo tudi birmo, saj čaka nanjo lani pripravljenih 13 kandidatov, letos pa bomo do škofovega prihoda skončali še en razred priprave. Kandidate naj starši takoj prijavijo! Tudi za prvoobhajilni razred je za prijave že zadnji čas.

+ Večerno mašo bomo imeli na pepelnično sredo (20. febr.), na prvi petek v marcu (1. marca), na praznik sv. Jožefa (torek 19. marca) in na praznik Gospodovega oznanjenja (ponedeljek 25. marca). Vabljeni! — S pepelnično sredo se s postnim časom pripravljamo za čim lepše praznovanje velike noči. Postno vajo križevega pota ali kaj podobnega bomo združili z vsako nedeljsko mašo, isto v večerih čez teden pa bomo sproti oznanjali. Naj bi bilo med nami več smisla za pomen postnega časa in udeležba pri postnih pobožnostih številnejša!

+ **POKOJNIH** imamo tokrat spet preveč:

V kratkem času smo izgubili dva rodna brata: **MARIO CERKVENIK** je bil rojen v Škocjanu (Divča) 16. septembra 1917. Ostal je samski. V Avstralijo je emigriral pred 25-imi leti in živel — zdaj že v pokoj — sam v Sunshine. Dne 11. decembra 1984 so ga našli v hiši, bil pa je verjetno mrtev že nekaj dni. Vse okolnosti kažejo, da je v slabosti padel in se ranil ter izkravel, ko ni imel nikogar za pomoč. Pogrebno mašo smo imeli v cerkvi sv. Pavla, West Sunshine, v ponedeljek 17. decembra, grob pa je dobil na keilorskem pokopališču. — Ko smo pokopavali Maria, je bil njegov brat **IVAN CERKVENIK** že v bolnišnici (West Footscray) in se ni mogel udeležiti pogreba. Zadel ga je rahla kap, da ni mogel hoditi, a kasneje so ugotovili še vse kaj hujšega. Za njegov sedemdeseti roj-

stni dan (rojen je bil v Škocjanu 15. jan. 1915) ga je zdravnik pustil domov, da se je poveselil z najbližjimi in nekaterimi prijatelji, dva dni kasneje – 17. januarja rano zjutraj – pa je v bolnišnici zaključil svojo življenjsko pot. Pokojnik se je poročil v.odsotnosti z Rozo Lah (s Sladke gore), po njenem prihodu v Avstralijo (1959) pa sem ju poročil cerkveno v St. Albansu, kjer sta si ustvarila dom in kjer zdaj poleg žene zapušča dve že odrasli hčerki. Pogreb je bil 21. januarja na keilorsko pokopališče, po maši zadušnici v farni cerkvi Presv. Evharistije.

V Villa Maria Home, katoliškem domu ostarelih v Wantirna South, je 13. decembra v častitljivi starosti 93 let umrla **MARIJA BREŠAN** (Bresciani). Rojena je bila 22. januarja 1891 v družini Oblesčak v Tolminu. Mož Franc ji je umrl leta 1940. V Avstralijo je prišla s hčerkama Vero in Boženo (obe sta v Melbourne) ter sinom Dušanom, ki živi v Sydneyu. Pokojnica je bila lepo pripravljena na srečanje z Bogom. Pogrebne obrede smo imeli v Malvernu, nato je sledil pogreb v Springvale, kjer so bili njeni ostanki upepeljeni.

V soboto 5. januarja je umrl **JOŽEF JAKOB** iz St. Albansa. V bolnišnico v West Footscray so ga pripeljali nekaj dni prej, ker ga je zadel mrtvoud. Z zakramentom bolnikov sem ga pripravil za pot v večnost. Pokojnik je bil rojen 8. marca 1905 (Vitanje). Leta 1928 se je poročil z Marijo Kohne, zdaj že pokojno, s katero sta leta 1978 v naši cerkvi obhajala zlato poroko. S svojo družino petih otrok sta iz Avstrije v novembru 1949 emigrirala v Avstralijo in se po začetni taboriščni poti nastanila v St. Albansu. Po maši zadušnici v sredo 9. januarja je pokojni Jožef našel svoje zadnje počivališče pri ženi Mariji na keilorskem pokopališču.

V Hospicu Caritas Christi v Kew je 16. januarja zaključila svojo zemsko pot **DARINKA URŠIČ**, rojena dne 16. avgusta 1929 v družini Pelikan, Miran pri Gorici. Po poklicu je bila šivilja. Poročila se je leta 1955 z Bojanom Uršič, v Avstralijo pa je družina prišla leta 1966 na ladji Galileo Galilei. Pokojnica je z družino živela v Doncastru. Že večkrat sem jo našel v bolnišnici in vselej je bila vesela obiska; dan pred božičem je prejela sveto popotnico in tudi sveto maziljenje. Tako je doživela lepo pripravljena. Poleg moža zapušča še sina in hčerko, oba seveda odrasla. Pogreb je bil v petek 18. januarja po maši zadušnici v Buleenu na pokopališču v Kew.

Na nedeljo 27. januarja je v svojem vikendu na drugi strani Geelonga nenadoma – zadet od kapi – izdihnil **BRUNO UDOVIČ**. Zdravniška pomoč mu ni mogla več pomagati. Pokojnik je bil iz Kubeda v Istri, kjer je bil rojen 14. aprila 1934. V Avstraliji je bil od leta 1952, svoj domek pa si je uredil v Altoni.

Melbournskim Slovincem se priporoča
KAMNOSESKO PODJETJE

VIZZINI MEMORIALS

Verga Bros. Pty. Ltd.

9 TRAVALLA AVE., THOMASTOWN, VIC

Telefon: 359 5509.

doma: 470 4046 in 470 4095.

Nagrobne spomenike izvršujemo po dogovoru.

Garancija za vsako delo!

Tam poleg žene Rine r. Pavin, po rodu iz Zadra, zapušča še sina in hčerko, v Avstraliji tudi brata Dušana, doma pa še očeta, dve sestri in še enega brata. Pogreb je bil v četrtek 31. januarja iz farne cerkve v Altoni na pokopališču Footscray.

Isti dan smo imeli pogreb prav tako iz naše cerkve, kjer smo na predvečer molili rožni venec ob krsti **ANTONIJE ROLIH**, rojene dne 5. februarja 1906 v družini Ferfila v Senožečah. Pokojnica je bila vdova po Andreju, ko je leta 1975 prišla v Avstralijo k svoji hčerki Marti por. Suša, Endeavour Hills. Pokojna mama je bila vedno zdrava in vesela v družbi. Več let se je udeleževala naših dnevov ostarelih in delj časa nedelje preživljala pri nas v Baragovem domu. Lani je, zadeta od kapi, obležala v bolnišnici v Dandenongu in s svetimi zakramenti lepo pripravljena čakala, kdaj jo Gospod pokliče. Klic je prišel 28. januarja in jo rešil zemskega trpljenja.

V Geelongu (Newtown) pa je 27. januarja tragično končal svoje življenje **ALOJZ TIŠLER**, rojen 1. septembra 1932 v Oplotnici na Štajerskem. Leta 1959 sem ga v Geelongu poročil z Magdaleno Stoll, doma iz Vinkovcev. Imela sta hčerko Albino. S Slovenci se pokojnik zlasti zadnja leta ni dosti družil. Pokopan je bil 1. februarja.

RAFAEL KOSMINA je umrl 6. februarja v bolnišnici v Mont Parku. Že dolgo je bolehal in veliko trpel, zdaj mu je pljučnica zadala zadnji udarec. Z zakramenti je bil lepo pripravljen za srečanje z Bogom. Rojen je bil 14. avgusta 1906, Gorjansko. Tam se je leta 1938 tudi poročil z Margareto Švara. V Avstralijo sta prišla s tremi otroki leta 1949. Štiri leta je družina živela v Fitzroyu, nato šestnajst let v Ascot Vale, končno v Sunbury, kjer je žena še sedaj, otroci pa seveda poročeni in na svoje. V četrtek zvečer smo v slovenski cerkvi pokropili pokojnikovo truplo in ob njem zmolili rožni venec, naslednji dan (7. februarja) po maši zadušnici pa smo njegove ostanke vrnili zemlji na keilorskem pokopališču.

Vsem pokojnim božji mir, njih sorodnikom pa obilo božje tolažbe v tem času preizkušnje!

VSE ZALOŽNIŠKE REKORDE je potolkla nova izdaja Svetega pisma nove zaveze, ki jo je izdal ljubljanski nadškofijski ordinariat za začetek jubilejnega leta 1100-letnice smrti sv. Metoda. V torek so ga prevajalci in sodelavci predstavili časnikarjem, v sredo ga je dobila v roke slovenska javnost in v četrtek zjutraj knjige ni bilo več na trgu. In vendar je bila naklada za slovenske razmere kar precej visoka – 6500 izvodov. Za ponatis bo treba čakati nekaj mesecev, ker bo papir iz uvoza.

Ta novi prevod je druga najboljšežnejša verska knjiga, tiskana v Sloveniji v povojnih letih, saj obsega 768 strani. Dve tretjini knjige so uvodi in opombe, ki bodo bralcu vsekakor olajšale razumevanje božje besede, s tem pa tudi povečale ljubezen do nje.

Prevod je nastajal štiri leta in je delo treh prevajalcev - klasičnih jezikoslovcev (Kajetan Gantar, Alojz Rebula in Otmar Črnilogar) ter biblicista Franceta Rozmana. Pregledalo ga je še osemnajst sodelavcev, trije slovenisti so opravili jezikovno izboljšavo poslovenjenega izvornika, zadnjo redakcijo celotnega besedila pa je opravil dr. Rozman. Na petih sejah so o novem prevodu razpravljali tudi slovenski škofje na temelju poročila mariborskega pomožnega škofa dr. Jožefa Smeja. Vse delo je usklajeval ter opravil tehnično redakcijo msgr. Zdravko Reven. Torej res izredno kritično natančno delo – njegov uspeh pa pomemben verski in kulturni dogodek v Cerkvah na Slovenskem. Ob njem je cerkveno vodstvo upravičeno s ponosom reklo: "Slovenskemu narodu izročamo Knjigo življenja!"

KOCBEKOV ZBORNİK je bil lansko leto že dotiskan, iziti pa ga oblasti niso pustile. V njem je namreč

neka Spomenka Hribar izrazila svojo idejo, naj bi sredi Ljubljane postavili spomenik vsem padlim v vojni in revoluciji. Med vse pa je vključila tudi padle in pobite domobrnce in to je vzbudilo s strani režima ostro reakcijo ter prepoved zbornikovega izida. Zdaj pa je prišla novica o zborniku iz ust glavnega ravnatelja založbe "Obzorja", da se dogovarja z avtorico Spomenko Hribar in da bo zadeva v prid obeh strani verjetno kmalu ugodno rešena. Toda nihče ne ve, kaj "v prid na obe strani" pomeni. Da Hribarjeva umakne svoj članek? Ali morda vsaj črta iz njega tisto o spomeniku vsem in o narodni spravi? Bomo videli, ko bomo dobili v roke izdani zbornik.

SOČA in VIPAVA sta preveč umazani, poročajo iz Nove Gorice. Soča je modrozelená le do Kobarida, kjer jo umaže izliv Idrije, še slabše pa je od Anhovega naprej. Vipava je čista samo pri izviru, dočim je potok Korn praktično "mrtev". Edina rešitev bi bile čistilne naprave, za katere pa žal primanjkuje denarja. Ni mogoče dobiti potrebnih posojil, ker čistilne naprave ne spadajo med gospodarske naložbe.

ROBOTI bodo nadomestili delovna mesta tudi po domovini. V železarni v Ravnah imajo namen zaposliti po enega robota na leto za pet do deset delovnih mest. Pravijo, da gre v glavnem za taka mesta, za katera je težko dobiti domačega delavca, razen morda delavca iz južnih republik. A tem je poleg dela treba nuditi tudi primerno stanovanje, kar pa velikokrat ni lahka zadeva.

DRAVOGRAD praznuje letos visoki jubilej: svojo 800-letnico. Sicer kraj omenja prvokrat neka listina že leta 1161, pravice trga pa je kot eden prvih krajev na današnjem ozemlju Slovenije prejel leta 1185. Zato se bodo letos razne prireditve kar vrstile, glavna slovesnost pa bo julija, ko mesto praznuje svoj občinski praznik.

RAVNO na božični dan je v Št. Jakobu v Rožni dolini na Koroškem umrl 82-letni lazarist dr. Jakob Kolarič. Begunstvo ga je po vojni zaneslo v Kanado, kjer je kot duhovnik med izseljenci ustvaril prvo slovensko župnijo v Torontu, posvečeno Mariji Pomagaj. Leta

SLOVENIAN FUNERAL SERVICE

Funerals of Distinction Pty. Ltd.
A.F.D.A.

724 5408

17 Railway Parade, Fairfield, 2165

72 3093

Sydneyskim Slovincem v času žalovanja 24 ur dnevno na uslugo: v velikem Sydneyu, na deželi, v Canberri A.C.T., kakor tudi pri meddržavnih ali prekomorskih prevozih pokojnih.

SLOVENIJA VAS PRIČAKUJE!

POSEBNI POLET ZA VAS: 12. JUNIJA 1985
SYDNEY / MELBOURNE / LJUBLJANA

in tudi zelo ekonomska prilika
za obisk lepe Slovenije.

Iz Sydneya: 12/6/85 ob 14.35

Prihod v Ljubljano:

Iz Melbourn: 12/6/85 ob 17.00

13/6/1985 ob 05.40 zjutraj

Za vse potnike velja ena ekonomska cena: polet iz drugih mest – iz Brisbana do Sydneya, iz Hobarta ali Adelaide do Melbourn – in nazaj je vključen v ceni celotnega poleta. Zaradi novih predpisov glede potnega lista Vam priporočamo: obrnite se na nas čim prej, da Vam lahko pomagamo pravočasno dobiti potni list in jugoslovansko vizo.

Ne pozabite, da je že od leta 1952 ime GREGORICH dobro poznano in na uslugo vsem, ki se odpravljajo na potovanje! PRIDEMO TUDI NA DOM!

ERIC IVAN GREGORICH
DONVALE TRAVEL

1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Vic. 3109
Telefon: 842 5666 (vse ure)

1961 je prišel v Avstrijo, kjer je bil hišni kaplan šolskih sester, obenem pa je veliko misijonaril po slovenskih župnijah. Poleg nekaj knjig duhovne vsebine je znan zlasti po treh knjigah življenjepisa ljubljanskega škofa dr. Gregorija Rožmana, v katerih je ohranil pozabi veliko gradiva in dokumentov. – Naj mu bo Bog bogati Plačnik za dolgoletno zvesto službo!

BOŽIČ je bil v Sloveniji spet navaden delovnik in kljub stalnim prošnjam vernih državljanov ni na vidiku kaka sprememba. "Verni ljudje res ne moremo razumeti, zakaj je Jugoslavija poleg Albanije in Sovjetske zveze edina država v Evropi, kjer božiča ne praznujemo kot dela prost dan. Izgovor, da je Jugoslavija dežela z več verami, je prazen. Še v Indiji in na Japonskem na primer, kjer so kristjani v veliki manjšini, je božič državni praznik . . ." beremo v pismu bralca v "Družini" (5. febr. 1985). Tudi o občilih za praznike pove svoje mnenje: ". . . Tudi letos so morali slovenski škofje voščiti vernikom za božič po valovih tujih radijskih postaj. Vernim ljudem postaja vedno bolj nerazumljiv molk na radiu in televiziji pa tudi v dnevnem časopisu za božič ali druge naše večje cerkvene praznike. Če se kje v Ljubljani stepeta dva pijanca in razbijeta nekaj kozarcev, je ta dogodek toliko pomemben, da bomo drugi dan že zvedeli v dnevnem časopisu. Če so pokopali pusta na način, ki žali čut vernega človeka, bomo tak dogodek celo videli v tele-

vizijskem dnevniku. Kaj je mar odgovornemu uredniku, če so pri tem prizadeta verska čustva tistih, ki tudi tvorijo to našo samoupravno družbo? (. . .) Pa še od drugih manj važnih in včasih nič važnih stvarih slišimo po sredstvih javnega obveščanja. Skoraj nič pa ne poročajo o božiču, prazniku, ki je stoletja tako globoko vtkan v kulturo, običaje in dušo vernega slovenskega človeka in še vedno živi v velikem delu Slovencev. Če televizija, radio in časopisje ne upoštevajo potreb vernega človeka in so gluhi za njegove želje, če namerno prezrejo razna verska praznovanja, potem ne moremo reči, da so v službi vseh delovnih ljudi . . ."

". . . **NE MOREMO** namreč storiti tega, da bi Balantičevo liriko kratko malo zamolčali ali preskočili; ta lirika namreč eksistira in brez dvoma pomeni vrednoto v slovenskem pesniškem izročilu. Če bi poskušali tajiti to dejstvo, bi ravnali predvsem zoper lastno kulturno vrednost in načelo o spoštovanju slehernega resničnega umetniškega dejanja," je zapisal med drugim Mitja Mejak, ki je v Ljubljani izbral in uredil zbirko pesmi Franceta Balantiča. Zbirka je izšla pod naslovom "Muževna steblika". In vendar so Balantičevo vrednoto tajili štiri desetletja samo zato, ker je bil pesnik pač v nasprotnem taboru. Zgoraj je še ne 22 let star kot belogardist dne 24. novembra 1943 ob partizanskem napadu na Grahovo. Končno je Balantič le dobil tudi doma zasluženo priznanje.

ŠEL BOŠ

NA POT

P. CIRIL

BIL sem kar malo presenečen, ko me je pater urednik obvestil, da ni bil samo "enoletni kontrakt": tudi letos pričakuje, da mu napolnim srednji dve strani, o "Božji besedi". Lani smo na teh straneh spoznali nekaj psalmov, kaj pa naj izberem iz Knjige življenja letos, sem se vpraševal. Obiskala me je tale misel:

Leto inje leto je v Sloveniji leto poklicev. Škofje so dali predlog, da bi z molitvijo, romanji, premišljevanji, branjem svetega pisma – v tem letu izprosili blagoslov neba vsem, ki slišijo Gospodovo vabilo: "Hodi za menoj!" Na začetku vsakega duhovnega poslan-

stva je namreč ta glasen klic. Vsak duhovnik, redovnik, redovnica, misijonar ali laični katehist ima svojo zgodovino slišanja in svojo pot uresničevanja božjega nagovora. In v svetem pismu stare kot nove zaveze so čudoviti zapisi o božjem klicu in o človeškem odgovoru, ki je bil včasih poslušnost, včasih pa upiranje in izgovarjanje. Oč zgledu teh božjih klicev in človekovih odgovorov, ki so zapisani v svetih knjigah, bomo morda tudi lažje preverjali naše uresničevanje hoje za Kristusom, našo zvestobo klicu krsta.

RAZODETJE, ki se začne z Abrahamom, imenujemo "razodetje kot obljuba". Na obljubo človek ne odgovarja s spoznanjem, temveč z vero in pokorščino. Sveto pismo vseskozi imenuje Abrahama "našega očeta v veri" (Rim 4, 16).

Abram – tako je bilo njegovo prvotno ime – živi v

Božja beseda

GOSPOD je rekel Abrahamu: "Pojdi iz svoje dežele in od svoje rodovine in iz hiše svojega očeta v deželo, ki ti jo pokažem! Naredil bom iz tebe velik narod in blagoslovil te. Blagoslovil bom tvoje ime in bodi v blagoslov! Blagoslovil bom tiste, ki bodo tebe slavljali, in v tebi bodo tebe preklinjali, in v tebi bodo blagoslovljeni vsi rodovi na zemlji." Abram je torej šel, kakor mu je ukazal, in z njim je šel Lot. Abram je bilo petinsedemdeset let, ko je odšel iz Harana. In vzel je Abram svojo ženo Sarajo, hčerke tovega sina Lota, in vse premoženje, ki so ga imeli, in vso družino, ki so jo pridobili v deželi. In šli so, da bi šli v kanaansko deželo. Ko so prišli v kanaansko deželo, prehodil deželo do kraja Sihema, do Morejevega potoja. Kanaanci so bivali takrat v deželi. Tedaj se je Gospod prikazal Abramovemu zarodu bom dal to deželo." Postavil je tam oltar Gospodu, ki prikazal. Od tod se je potem odpravil v pogorje, odno od Betela in postavil šotor, proti vzhodu. Tam je postavil oltar Gospodu in imenoval ga Gospodovo. Potem je šel Abram dalje in dalje v deželo.

1 Mojz 12, 1 – 9.

Uru v Kaldeji, v okolju z visoko kulturo in močnim verskim čutom. Najpomembnejša osebnost te družbe je kralj Hamurabi.

Romano Guardini si v svojem delu "Die Offenbarung" predstavlja, kako bi se bil Bog lahko Abrahamu razodel. Poklican bi ga bil v samotò, ga privedel do notranjega očiščenja in mu po notranjem razsvetljenju dal spoznanja o sebi in o poteh, ki vodijo do njega. Nekaj podobnega se dogaja z Budom prav v Abrahamovem času. Sledeč notranjemu klicu se mladi indijski knez umakne v samoto in se posveti asketskemu življenju, nakar sledijo spoznanja, o čemer pričajo svete knjige Tantea. V razodetju, ki ga je deležen Abram, pa ne najdemo nič podobnega, marveč samo tole: Abram zapusti svojo deželo, svoj rod in se poda v tuj in nepoznan kraj. Abramove odločitve ni mōč razlagati naravno. To povzroča in ure-

sničuje Bog po svoji volji, s svojim klicem, s svojo besedo. Abram posluša ta glas in mu sledi.

Sveto pismo opisuje ta položaj takole: "Gospod je rekel Abram: 'Pojdi iz svoje dežele in od svoje rodovine in iz hiše svojega očeta v deželo, ki ti jo pokažem! Blagoslovil bom tiste, ki bodo tebe blagoslovljali, in prekel tiste, ki bodo tebe preklinjali in v tebi bodo blagoslovljeni vsi rodovi na zemlji.' Abram je torej šel, kakor mu je Gospod ukazal."

Pri Abramom je bila pokorščina vera in vera pokorščina. Zato ga občuduje pismo Hebrejcem: "Po veri je bil poslušen Abraham, ko je bil poklican, naj gre v deželo, ki naj bi jo prejel v delež; in odšel je, ne vedoč, kam gre" (Hebr 11, 8 – 9). To je bil v resnici skok v temo; Abraham je tvegval vse.

V Abrahamovem življenju sta razodetje in vera posebne vrste: oba sta v znamenju obljube, naravnana v prihodnost, ki je popolnoma nepreračunljiva. Vse, kar mu je obljubljeno, je neznano in celo neverjetno. V Abrahamovem primeru je vera popolna predanost Bogu. Obljuba številnega zaroda in nove dežele nasprotuje vsem možnostim tiste dobe. Kako naj bi človek postal oče številnega ljudstva, ko se pa mora ločiti od domače dežele in se podati v neznano? Skušnja vseh časov – tudi naša – dokazuje, da priseljenci nimajo pričakovati drugega kot to, da se bodo prej ali slej vtopili v tujem narodu. Božji ukaz Abramom je torej videti v nasprotju z božjo obljubo. In vendar Abram veruje v neverjetno. Obljuba se zopet izkaže kot nekaj neverjetnega, ko Abram in Sara ne moreta več računati, da bosta imela otroke (1 Mojz 18, 9 – 15). Ko pa Bog terja celo življenje edinega sina, ki sta ga rodila v starosti, kaže, da se bo obljuba popolnoma izjalovila (1 Mojz 22). Prav v tem dogodku pa se Abramova vera dokončno utrdi; volja, da se ne bo izmikal Bogu, da se mu je popolnoma predal in da bo upal nakljub navideznemu uničenju vseh upov, se tu neomajno potrdi.

Bog je od Abrahama veliko zahteval. Iztrgati nekoga iz naročja njegovega ljudstva, njegovega plemena, je tedaj pomenilo, oropati ga njegove družbene zaščite in varstva. To je pomenilo v resnici tvegati vse: premoženje in življenje.

Toda, če Bog veliko zahteva, tudi veliko daje. Plaćilo, ki ga je obljubil Abrahamu, je veliko in naravnost veličastno: naredil bo iz njega velik narod; obdaril ga bo s časno blaginjo; povečal bo njegovo ime tako, da bo postalo blagoslov za mnoge. "V njem bodo blagoslovljeni vsi rodovi na zemlji" (1 Mojz 12, 3).

Takšna sta zgodovina in sedanost Abrahamovega odgovora na božji klic.

Vzemimo si pet minut za premislek narodne modrosti: "Bog ne ostane nikomur dolžan!"

izpod sydneyjskih stolpov

*Fr. Valerian Jenko, O. F. M.,
Fr. Ciril Božič, O. F. M.,
St. Raphael's Slovene Mission,
313 Merrylands Rd., Merrylands, N.S.W., 2160
(P. O. Box 280, Merrylands, N. S. W., 2160)
Telefon: (02) 637 7147*

*Slovenske sestre – frančiškanke Brezmadežne
St. Raphael's Convent,
311 Merrylands Rd., Merrylands, N. S. W., 2160
Telefon: (02) 682 5478*

POLNOČNICO smo imeli pri Sv. Rafaelu v dvorani poleg cerkve, da je bilo več prostora za udeležence. Ravno božič pritegne k službi božji tudi take, ki jim sicer ni preveč za sveto mašo. Ko bi se le zavedali, da je vsaka maša dragocen dar človeku, pa naj bo opravljena na božič, ali pa na navadno nedeljo v letu. Ko se bo naše življenje bližalo koncu, nam bo žal za sleherno zamujeno priliko, a takrat bo prepozno. V našo cerkev sv. Rafaela prihaja vsak dan Jim McGrath, ki je irskega rodu. Najprej prisostvuje maši v avstralski cerkvi (pol ure pred našo), nato pride k nam. Našega jezika ne razume, a vseeno pobožno sledi obredom. Mož se zaveda, kaj je sveta maša.

Med polnočnico je na balkonu prepeval mladinski zbor in so glasovi obvladali celo dvorano. Navdušeno petje je pritegnilo pozornost vseh: v dvorani je bila tišina, ki je pri običajnih prireditvah ni moč doseči. – Mešani zbor je prepeval pri glavni božični maši ob pol desetih, pri maši ob enajstih pa smo poslušali naš otroški zbor. – V Fig Tree (Wollongong) je tamkajšnji mladinski zbor pol ure pred polnočnico prepeval božične pesmi. Menda ni treba omeniti, da je bila cerkev premajhna za vse vernike.

PASTIRSKO PISMO za letošnji post je prispelo prav danes. Vsem svojim škofljanom ga je poslal nadškof Clancy. V njem omenja letošnje MEDNARODNO LETO MLADIH in pravi, da je bodočnost Cerkve in družbe v veliki meri odvisna od tega, kakšnih moralnih vrednot je današnja mladina. Papež Janez Pavel II. ima v mladino veliko zaupanje. Nadškof svari pred sekularizmom – po naše bi temu rekli duh posvetnosti. To je bolezen našega časa, ki so ji žal zapadli tudi mnogi kristjani in katoličani. Sekularizem se ne briga

za Boga in ga poriva v kot, zavrača avtoriteto in označja razpuščenost (self-indulgence) kot pot k sreči in zadovoljstvu. Deluje skrito in spodkopuje vero, posluhuje pa se vztrajno javnih sredstev obveščanja (televizije in radia, tiska, filmov). Ne pustimo, da ta duh uniči tudi naše življenje! Nadškof nam priporoča za postni čas: utrditev naše vere, redno molitev, prejetje zakramentov in sveto mašo ter izvrševanje dobrih del.

POSTNE POBOŽNOSTI v Merrylandsu bodo vse petke v postnem času ob sedmih zvečer, združene s sv. mašo. Radi prihajate k tem postnim vajam, ki naj nas vodijo k lepo doživetim velikonočnim praznikom. Mislimo več tudi na izvrševanje dobrih del: na obiske bolnikov in osamljenih, na pritrugovanje pri jedi in pijači, pri zabavah in raznem udobju, prihranki ob tem pa naj gredo za potrebne in lačne.

POSTNO ROMANJE v Campbelltown bo letos na prvo marčno nedeljo, 3. marca. Zbrali se bomo ob dveh popoldan na frančiškanskem zemljišču, kjer so postaje križevega pota na prostem. Tam bomo opravili postno pobožnost, pri 12. postaji na hribčku pa bo sveta maša. (Če bo preveč vetrovno, bomo imeli mašo v kiosku ob samostanu.) Dan romanja je druga postna nedelja – naj romanje velja za našo duhovno pripravo na velikonočne praznike!

WOLLONGONG ima slovensko službo božjo v Fig Tree dne 24. februarja, 10. in 24. marca – vsakokrat ob petih popoldan.

CANBERRA ima slovensko mašo v nedeljo 17. marca ob 11.30 (Red Hill, A. C. T.).

WAGGA WAGGA bo imela slovensko mašo na isto nedeljo kot Canberra (17. marca) ob šestih zvečer na Mt. Erin, Edmondson Street.

SURFERS PARADISE je na vrsti v nedeljo 10. marca ob pol dvanajstih v cerkvi sv. Vincencija, BRISBANE pa na isto nedeljo (10. marca) ob šestih zvečer v Marijini cerkvi, South Brisbane.

NEWCASTLE bo imel slovensko mašo v nedeljo 31. marca ob šestih zvečer v Hamiltonu.

NAGRADNO ŽREBANJE na našem "Štefanovanju" je naklonilo nagrade sledečim: Prva nagrada (barvna televizija), listek št. 2336, **Ivan Rubeša** (Hammondville, NSW). Druga nagrada (Stereo AM & FM radio in kasetofon) listek št. 3851, **G. Rogelja** (South Hurstville, NSW). Tretja nagrada (dve slovenski gramofonski plošči), listek št. 08474, **M. Ritlop** (Earlwood, NSW). Četrta nagrada (pet kaset slovenskih pesmi) listek št. 3803, **F. G. Brezavšček** (Mareeba, Qld.). Peta (dodatna) nagrada (radio-

stereo slušalke, poklon Ivanke Šimec), listek št. 3598, **Zoran Žele** (Merrylands, NSW). – Hvala vsem, ki ste kupili srečke in vsem, ki so jih tako pridno prodajali še na prireditvi tik pred žrebanjem!

NAŠA STOJNICA bo letos delovala na naslednje datume: 27. marca, 10. maja, 12. julija, 19. septembra in 27. novembra. Spet se priporočamo za primerne predmete, gospem pa, da poskrbijo za prodajo. V maju bo šel izkupiček prodaje za misijonarja p. Evgena, ki je naš posinovljenec, doprinos ostalih stojnic pa za odplačevanje dolga ter stroškov v zvezi s središčem.

BUNDEENA TABORJENJE od 21. do 25. januarja je poteklo srečno. Mladina je vseh pet dni uživala lepo vreme, primerno za kopanje, sprehode in športne igre. Hvaležni smo pomočnikom, ki so žrtvovali pet dni v blagor udeležencem, saj bi s p. Cirilom sama ne zmogla številnih nalog, ki so pri vodstvu počitniške kolo-nije na dnevnem redu. Iskrena zahvala Angeli Rožanc, Albini in Branku Kalc, Elizabeti Kociper, Majdi Vest ter Marku in Ireni Stariha.

SLOVENSKA BIRMA bo letos v oktobru ali novembru, ko bo med nami ljubljanski pomožni škof Jožef Kvas. Zdaj je čas prijave za nauk, ki bo kandidate pripravil na prejem tega zakramenta. S prijavo se seveda vsak obvezuje, da bo pouk tudi redno obiskoval. Kdor bi želel prejeti birmo pri nas, pa se bo v ta namen pripravil v bližnji cerkvi, mora prinesiti potrdilo tistega, ki ga je pripravil za prejem tega zakramenta.

PRVO OBHAJILO bomo imeli v septembru in je prav tako že čas za prijavo. Naj spet poudarim, da je treba pouk redno obiskovati. Če starši ne morejo za gotoviti rednega obiska, potem se raje prijavite zanj na svoji fari, da bo otrok lahko sam prihajal in ga ne bo treba voziti, ali pa bo pot vsaj krajša. Zavedati se morate, da veronauk, ki ga otroci prejemajo pol ure tedensko od katehista na državni šoli, ni nikaka pri-prava na prvo sveto obhajilo, ampak le splošni in kaj površni krščanski nauk.

VSAKOLETNI MLADINSKI KONCERT bo letos dne 31. avgusta v Adelaidi, Mladinski zbor "Zarja" in mladinski zbor v Wollongongu imata namen ude-ležbe in seveda tudi nastopa. Naravno so na koncert vabljeni poleg mladinskih pevskih in glasbenih sku-pin tudi posamezniki, ki pojo ali igrajo kako glasbilo.

KRSTI – **Dennis Karabatić**, Glenfield, N. S. W. – Oče Mirko, mati Biljana r. Mitrovska. Botrovala sta John Katsonas in Maria Logiudice – Merrylands, 25. novembra 1984.

Peter Anthony Siktar, South Wentworthville, NSW. Oče Branko, mati Branka r. Ferketič. Botra sta bila

Tony in Vesna Ditrih – Merrylands, 15. decembra 84.

Tanja Šore, Leumeah, NSW. Oče Stjepan, mati Bernadette r. Božič. Botra sta bila Josip Šore in Maria Abboud – Merrylands, 16. decembra 1984.

Kristofer Edward Dekleva, Cabramatta, NSW. – Oče Edward, mati Lucija r. Laznik. Botrovala sta John in Susie Truden – Merrylands, 6. januarja 85.

Sandi Jill Goretić, Fairfield, NSW. Oče Dennis Ramo, mati Olga Sue r. Urlaub-Mravljak. Botra sta bila Ignac in Marija Gjura – Merrylands, 12. januarja 85.

Mathew Anthony Malouf, Burpengary, Qld. Oče Greg, mati Esther r. Božič. Botra Ian in Joan Malouf – Regina Coeli, Camp Hill, Qld., 6. januarja 1985.

POROKE – **Rosana Jurin**, Matraville, hčerka Ivana (iz Preka, otok Ugljan) in Jožice r. Lasič (iz Slovenjgradca), in **David Hugh Cowley**, rojen v Mt. Colah, NSW, angleškega pokolenja. – Malabar, 8. dec. 1984.

Mira Renko, Bayview Heights, NSW, rojena v Sydneyu, hčerka Jožeta in Antonije r. Princ (oba iz trnovske fare), in **Paul Brassil** (irskega rodu). – Kapela kolegija sv. Ignacija, Riverview, 8. decembra 1984.

Ingrid Klobasa, Fairfield, NSW, hčerka Ivana (po rodu iz Radencev) in Roze r. Hanich (iz Osijek), in **Sean Egan**, Dee Why, sin Johna in Kay Egan – Fairfield, 22. decembra 1984.

Olga Sue Mravljak-Urlaub, Fairfield, rojena v Breznem vrhu, krščena v župniji Remšnik (Podvelka), in **Dennis Ramo Goretić**, rojen v Tasmaniji. – Merrylands, 12. januarja 1985.

Miran Krajnc, Wetherill Park, NSW, rojen v Mariboru, krščen v župniji Maribor-Brezje, sin Martina in Josipe r. Notersberg, in **Mirjana Spasojević**, rojena v Liverpoolu v družini Živorada in Ane r. Stegner. – Merrylands, 27. januarja 1985.

POKOJNI – Iz Brisbana smo dobili sporočilo, da je dne 18. decembra 1984 umrl naš tamkajšnji rojak **FRANC GRČMAN**. Rojen je bil 30. januarja 1917 v Kočevju. V Avstralijo je prišel okrog leta 1950. Pokopali so ga na Mt. Gravatt livadnem pokopališču. Pokojnik zapušča vdovo Marijo in dva že odrasla sinova, Rudija in Gerharda. Zadnja leta je precej bolehal in je prestal več operacij. Brisbanski Slovenci ga bodo ohranili v spominu kot prvega predsednika tamkajšnjega društva "Planinka".

Štiri dni pozneje pa je brisbanska slovenska skupnost zopet izgubila enega svojih članov: dne 22. decembra se je poslovil s tega sveta **JOŽE PLUT**, dobro poznan vsem tamkajšnjim rojakom in vsa leta zelo spoštovan, kakor tudi vsa njegova družina. Pokojnik je bil rojen v vasi Vranoviči v Beli krajini dne 6. januarja 1887 in je – zelo verjetno najstarejši med nami – dosegel častljivo starost 98 let. V Avstralijo je pri-

spel že leta 1926. Bil je poročen s Kristino r. Mihelčič, ki je umrla pred desetimi leti. Zapušča sina Martina, hčerko Danico por. Reed, Darinko por. Strugar in Marijo por. Andreis. Plutova hiša je bila vedno gostoljuben dom za vsakega in tudi slovenski duhovniki so bili vedno dobrodošli gostje pod njeno streho. Vsa leta je Plutova družina hranila prapor Marije Pomagaj ter sv. Cirila in Metoda; poskrbela je, da je bil ta prapor ob oltarju, kadar je bila v Brisbanu slovenska služba božja. Upam, da bodo Plutovi že nadalje skrbeli za to lepo navado. – Več o zanimivem življenju Plutovega ata, zlasti o začetkih njegovega izseljenstva, pa bomo objavili kdaj kasneje.

Dne 27. decembra 1984 je v bolnišnici v Bowral, NSW, dotrpela KRISTINA ROZA GOLJA r. Kenda. Rojena je bila 15. julija 1935 v vasi Loje (Gorica) kot hčerka Ivana Kenda in Marije r. Kogoj. Leta 1957 se je po zastopniku poročila z Edvardom Golja in še isto leto prišla v Avstralijo. Bila je vedno zelo skrbna in verna krščanska žena in mati. Pred dobrim letom jo je obiskala bolezen. Po operaciji na glavi je počasi okrevala, pred dvema mesecema pa se je bolezen ponovila in ni bilo več pomoči. Z zakramenti Cerkve pripravljena je odšla od nas dva dni po božiču. Poleg svoje družine je zapustila v Adelaidi brata Ivana, v domovini pa sestro Marijo.

Komaj dva dni pozneje, 29. decembra, je nenadoma odšel za ženo Kristino tudi njen mož EDVARD HENRIK GOLJA. Rojen je bil 1. julija 1927 v vasi Ljubinj pri Tolminu v družini Alojza in Lucije r. Beguš. V Avstralijo je prišel leta 1951, bil najprej zaposlen v Coomi pri gradnji hidrocentrale, kasneje pa se je preselil v Bowral ter pričel z lastnim prevoznim podjetjem. Z ženo sta skrbno vzgojila tri otroke: Bernarda, Edvarda in Tanjo. Vsi so seveda že odra-

sli. – Pogrebno mašo za oba zakonca Golja smo imeli v sredo 2. januarja v cerkvi sv. Tomaža apostola v Bowral, pokopana pa sta drug ob drugem na tamkajšnjem pokopališču.

V soboto 5. januarja letos je v bolnišnici v Canberri – lepo pripravljen s prejemom svetih zakramentov – zaključil zemsko življenje rojak STANKO PEVC. V začetku decembra je začutil bolečine v glavi in zdravniki so ugotovili krvavitev v možganih. Kljub izboljšanju za nekaj časa je bolezen zahtevala svojo žrtev. Pokojnik je bil rojen 13. novembra 1926 v vasi Hrib pri Lukovici. V Avstralijo je prišel leta 1951 in bil od leta 1956 zaposlen v Government House v Canberri, zadnjih štirinajst let v odgovorni službi glavnega oskrbnika. Skrbno je služil pod osmimi generalnimi governerji ter članom kraljeve družine ob priliki obiskov Avstralije in je bil za svojo zvesto službo tudi odlikovan z Viktorijskim križem. Poleg očeta, štirih sester in štirih bratov v domovini (mati mu je umrla leta 1982), zapušča v Canberri enega brata in svojo irsko soprogo Jean r. McKee, s katero se je poročil leta 1970. Jean ima že sedemnajst let na skrbi vse ženske uslužbenke governerjeve hiše. Pogrebne molitve so bile opravljene v krematoriju v Mitchell, A.C.T., pepel pokojnikovih zemskih ostankov pa poslan za pokop v Stankovem rojstnem kraju. Pogrebniemu obredu je prisostvoval tudi sedanji Governer-General Sir Ninian Stephen s svojo soprogo in sta prav zaradi tega pretrgala svoje počitnice – znak, da sta pokojnega Stanka zelo cenila.

Vsem sorodnikom imenovanih pokojnih naše iskreno sožalje, pokojnih pa ne pozabimo v svojih molitvah. Hvala tudi vsem, ki so nam posredovali gornje podatke.

P. VALERIJAN

Letošnja sydneyška počitniška kolonija v Bundeena. Če bi leča fotografskega aparata približala oblike, bi videli obilo smeha. So se torej kar dobro imeli.

Desem dveh src

Prevedel Silvester Čuk
Ilustriral Lojze Perko

roman

(Triindvajseto poglavje: EDINA POT)

Garth je vstal s stola in stopil zdravniku naproti. Z nasmehom na ustnicah mu je podal desnico, hodil pa je tako pokonci, da je moral Deryck prav pogledati v ta obraz z ugaslimi očmi, da se je uveril, kdo je pravzaprav ta človek, ki tako gotovo in s tako lahkoto hodi tu pred njim.

Nato pa je opazil svilen trak, ki je bil napet od stola, s katerega je Garth vstal, pa do vrat. Leva roka mladega moža je narahlo drsela po vrivici, ko je hodil. Zdravnik je prijel ponujeno desnico in jo pristrčno stisnil.

»Dragi prijatelj, popolnoma ste se spremenili! Odlični ste videti!«

»Kaj neda!« je odvrnil Garth vzhičen. »Vse to je delo odlične male bolničarke, ki ste mi jo bili poslali. Izvrstna je, moram priznati!«

Brez težav je našel stol in zdravnik ponudil tistega, na katerem je navadno sedela Jane.

»Vse to je njen izum.«

Odpel je vrstico, da je padla po tleh, vendar se je še vedno držala stola.

»Glejte, doktor, po tej strani še ena vrstica pelje h klavirju, druga pa do okna. Kako ločite eno od druge, doktor?«

»Po barvi: prva je rjava, druga rdeča, tretja pa modra,« je odgovoril zdravnik.

»Seveda, vi jih ločite po barvah, jaz pa jih prepoznam po razliki v hrapavosti in debelini. Vi te razlike kajpada ne vidite, jaz pa jo dobro čutim.«

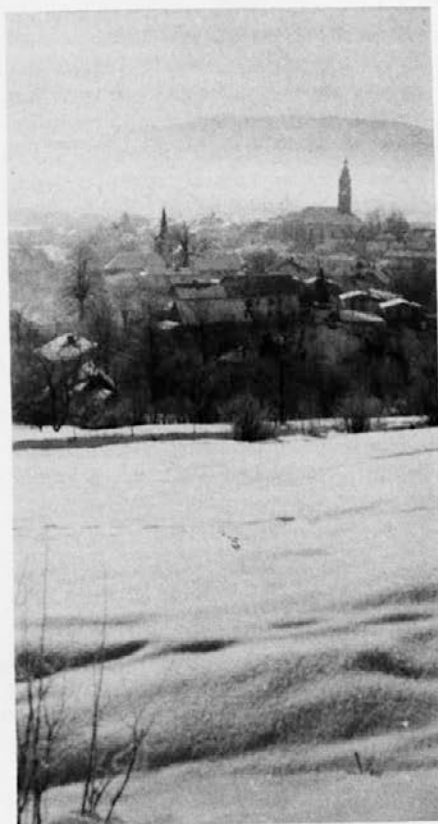
»Srečen sem,« je dejal zdravnik, »da ste zadovoljni s sestro Rosemary.«

»Da sem zadovoljen!« je vzkliknil Garth. »Recite raje: da mi je pomagala spet oživet! Kar sram me je, če se le spomnim, v kakšen duhovni prepad sem skoraj zagrmel takrat, ko ste prišli k meni vi, Brand. Bil sem blato, odpadek... Gotovo ste si morali misliti, da sem bedak, šleva...«

»Ne eno ne drugo, dragi prijatelj. Takrat ste res preživljali strahotno preizkušnjo! Hvala Bogu, da ste se izmotali iz nje kot zmagovalec.«

BERNARDOVEMU
TISKOVNEMU SKLADU
ZA NAŠE "MISLI":

\$300.— Dušan Lajovic; \$250.— Niko Krajc; \$96.— Karl Geržina; \$ 74.— Berta Bremez; \$50.— Peter Bizal, Slomškov dom, Ivan Valenčič, Jože Košorok; \$44.— Edvard Molan, Ludvik Klakočar, Slavko Koprivnik; \$40.— Milan Beribak; \$38.— Franc Purgar; \$32.— Radoškovic; \$28.— Franc Bračko; \$24.— Florjan Škraba; Maks Hartman, Ivan Petelin, Franc Pongračič; \$20.— Janez Robar, Stanko in Tončka Heric, Ivan Barič, N. N., Anton Kristan, Cveto Mejlač, Bernard Brenčič; \$16.— Franciška Butinar; \$14.— Anica Smrdel, N. N., Mira Berenyi, Lojze Kovačič, Tony Lovrec, Anton Jesenko, Barbara Marinčič, Jože Grilj, Matilda Klement, Stane Mlinar, Jožica Paddle, Justina Hinrichsen, J. E. Simčič, Bojana Penko, Josephine Braletitsch, Pavla Čečko, Franc Danev, Ivanka Bratoš, Ljudmila Božič, Genovefa Schiffler, Marta Falež, A. & A. Brožič, Štefan Kočar, Ana Horvat, Antonija Šabec, Irma Ipavec, Branko Jerin, Janez Virant, Ivan Figar, Dr. Marko Coby, Tilka Matjašič, Viktor Matičič, Ivanka Ban, Marija Birsar; \$ 13.— Alojz Golobič; \$12.— Jože Kapušin, Jožica Jurin, Jožef Gojak; \$11.— Mario Saksida, Tony Zlatar; \$10.— Marija Boelckey, Marija Lavrenčič, Roman Uršič, N. N., Albin Smrdelj, Milan Vran, Franc Erpič, Ivan Kaučič, Marija Kraševc, Franc Brenčič, Roža Franco, Drago Jakovac, Marija Bizjak, Sylvia Goetzl, Marija Bertoncelj, Minca Eberle, Vinko Prinčič; \$9.— Kristina Lakner, Eva Wajon, Antonija Vučko, Ivan Stanjko, Ivan Kovačič, Terezija Jošar, Marija Bavdek, Roman Divjak, Slavka Kruh; \$8.— Margaret Hatežič, Janez Albrecht, Andrej Grlj, Davorin Zorzut, Franc Tomažič, Cirila Neubauer, Jožef Simčič, Rudolf Jamšek, Franc Male, Ivan Močnik, Marta Suša, Izabela Bukarica, Gabrijel Pirc, Francka Anžin; \$7.— Danica Kozole, Elza Frank, S. & D. Pekol, Jože Čulek; \$6.65 Angela Gospodarič; \$6.— Emil Sosič, Jože Plevnik, Ivan Majcen, Franc Kodrič, Albin Gec, Ivan Zelko, Stanko Penca, Frančiška Vekar, Joseph Woppel, Franc Šabec, Julka Mrčun, Franc Petek, Ivanka Urbas, Albin Podgornik, Ignac Ahlin, N. N., Pavel Zavrl,

CERKLJICA v zimski obleki

Zora Johnson, Mara Catana, Jožef Šterbenc, N. N., Jože Kastelic, Ana Rener; \$5.—Srečko Brožič, Martin Rovtar, Friderik Nemeč, Stanko Kolarič, Frank Frigula, Zvonko Bezjak, Ana Marija Colja; \$4.50 Karl Meže; \$4.—Branko Cvetkovič, Alojz Gasperič, Blaž Pribaz, Franc Petelin, Jože Senčar, Rika Koloini, Alojz Hrast, Ivan Stante, Leopolda Križman, Adolf Kolednik, Ana Marija Zver, Anton Požar, Jure Moravec, Ivan Mohorko, Milena Birsa, Stanko Žnidarič, Alojz Kaučič, Albin Kurinčič, Branka Iskra, M. & J. Hartner, Elvira Čuk, Luka Korče, Ana Kakša, Anton Bogovič, Elizabeta Kenda, Pavla Čuk, Frank Wertovschek, Alojz Pungercar, Paul Tonkli, Franc Pozvek, Marija Božič, Marko Pintar, Milena Gieorgiewski, Zvonko Gornik, Ivan Boltar, Mirko Novak, Stanko Šajn, Peter Slana, Majda Skubla, Rozalija Cencič, Franc Vodopivec, Marija Debelak, Marija Volčič, Terezija Lenarčič, Drago Slavec, Anica Sivec, Marcela Bole, N. N., Marija Marcina, Ignac Valenčič, Ana Marija Šaban, Jože Bole, Anton Žitnik, Anita Ža-

Za to se imam veliko zahvaliti vam, Brand, še več pa miss Gray. Vesel bi bil, da bi bila zdaj tu, da bi vas mogla videti, toda odšla je na kratek oddih za konec tedna.»

»Odšla? Pa prav zdaj!« je vzkliknil zdravnik in malo je manjkalo, da mu že drugič ni ušla neprevidna beseda.

»Da, sinoči je odšla, da preživi konec tedna nekje tu v okolici. Dejala mi je, da se vrne v ponedeljek zjutraj. Mislim, da je bila oddiha potrebna in vaš prihod je smatrala kot lepo priliko, da me pusti samega... Brand, zares je zelo ljubeznivo od vas, da ste naredili tako dolgo pot, samo da me vidite. Skoraj nerodno mi je, da se toliko trudite zame.«

»Nikar naj vam ne bo nerodno, dragi fant! Res je, prišel sem predvsem zaradi vas, toda v soseski imam še neko znano osebo, ki me zanima. To vam povem zato, ker hočem biti do vas popolnoma odkrit in ker vam hočem olajšati breme hvaležnosti, ki pritiska na vas.«

»O, hvala, Brand, lajšate moje kesanje, toda to moje hvaležnosti ne zmanjšuje. Zdaj boste zajtrkovali... Samo, poslušajte, Brand...«

Garth je zardel kot otrok. Nekaj časa se je obotavljal.

»Zelo hudo mi je, ko pomislim, da boste pri jedi vedno sami, ker je miss Gray odsotna. Žal mi je, toda jaz jem vedno posebej, Simpson mi streže.«

Ni mogel videti zdravnikovega pogleda, ki je bil poln razumevanja. Brandov odgovor: »Seveda, to se samo po sebi razume!« pa mu je dal poguma, da je pripomnil:

»Ne morem trpeti niti navzočnosti sestre Gray. Vedno jeva ločeno. Se pomisliti ne morete, kaj pomeni iskati zalogaj po krožniku, ko si mislite, da krožnik beži pred vami, vi ga pa iščete...«

»Ne, prav res si ne morem misliti,« je dejal zdravnik. »Nihče, ki tega mučnega občutka ni doživel sam, si tega ne more misliti. Toda kako to, da vas navzočnost Simpsona moti manj, kot bi vas motila navzočnost sestre Gray, ki je že po svojem poklicu navajena na take stvari?«

Garth je ponovno zardel. »Veste, Simpson me tudi brije, oblači in vodi na sprehod. Res je to vsak dan nova muka, toda počasi se nanjo privajam. Na kratko bi vam mogel položaj prikazati takole: Simpson predstavlja moje telesne oči, sestra Gray pa oči moje duše. Veste, sestra Gray se me ni še nikoli dotaknila, niti roke mi ni še dala. Srečen sem prav zaradi tega, ker je sestra Gray zame samo duh in glas in ta glas, ki mi izredno pomaga. Zdi se mi, da ne bi mogel živeti, če je ne slišim.«

Garth je pozvonil in naročil Simpsonu, da doktorja Derycka popelje v njemu odkazano sobo in mu nese tja zajtrk.

Zdravnik se je najprej preoblekel v svojo platneno obleko, potem pa z velikim tekom pospravil zajtrk. Ko je bil prav ves navdušen nad kavo stare Margery, se je prikazala kuharica sama. Vprašal jo je, na kakšen način kuha kavo.

»Kuham jo v glinastem loncu, sir Deryck,« je odvrnila stara žena in pristavila: »Bi bili tako dobri in bi šli po

zajtrku z mano? Samo tiho! Tiho!« je dejala Margery in odšla, ko je videla, da je zdravnik vstal. Neslišno sta šla po stopnicah skozi dolg hodnik, katerega stene so bile okrašene s starimi slikami in orožjem.

»Kam me vodite, Margery?« je vprašal zdravnik, ki je skušal prilagoditi svoj korak starkinemu tipanju.

»Kmalu bova na cilju, sir Deryck!«

Na koncu hodnika se je stara žena ustavila, narahlo je potrkala na neka vrata, jih odprla ter skrivnostno zašepetala: »Sir Deryck je tu, miss Gray!«

Nato je povedla zdravnika v majhen salon. V kaminu je gorel živahen ogenj. V naslonjaču z visokim naslonom je sedela Jane. Noge je bila položila na rob kamina. Zdravnik je prvi hip opazil samo njene lase in njeno sivo obleko.

»Dick, ali ste vi?« se je oglasila. »Vstopite in zaprite vrata za seboj. Sva zares čisto sama? Stopite brž sem in mi podajte roko v pozdrav, sicer bom sama vstala in va začela iskati...«

Kot bi trenil je bil zdravnik pri njej. Pokleknil je in z obema rokama prijel roke, ki so ga iskale: »Jane, draga Jane!«

Nato sta mu začudenje in ganjenost vzela besedo.

Janine oči so bile pokrite z gosto svileni prevezo. V podobi te žene, ki je sedela tam v sobi sama in je svojim očem odrekla sončno svetlobo, je bilo nekaj vzvišenega.

»Priatelj,« je začela razlagati Jane, »odpotovala sem na vikend v deželo, kjer kraljuje večna tema. Deryck, potrebno je bilo, da se odpravim na to pot. Morala sem natančno vedeti, kaj se pravi biti slep in sicer do vseh potankosti, ker je to edini način, da uspešno pomagam svojemu ubogemu Garthu. Nikdar nisem imela posebno bujne domišljije, niti v svoji mladosti ne, danes pa sploh. Garth se nikdar ne potoži, zato sploh ne morem vedeti, kaj je v njegovem stanju najbolj mučno. Samo nekaj mi lahko pomaga, da to odkrijem: da bom sama osemindesetdeset let slepa. Margery in Simpson sta me zelo dobro razumela in pomagata mi, kolikor mi le moreta. Simpson gre ogledovat, če nam ne preti kakšna nevarnost, preden gremo ven, kajti bilo bi prav nerodno, če bi se srečala dva slepca. Margery mi pomaga pri vsem, česar ne morem narediti sama in tega je toliko! Dick, še misliti si ne morete, kako ogromno tega je! Potem pa še ta strašna tema! Ta črna zavesa, ki vam vedno visi pred očmi in je nepremična kot stena, brez dna kot prepad, v katerega se ti zdi, da boš padel. Iz teme prihajajo glasovi... Če govore na glas, te bijejo kot kladivo, če so pritajeni, te plašijo... Potem pa se zjutraj zbudiš v enaki temi, kakršna te je obdajala vso noč. Doslej sem to poskusila le enkrat, ker sem tale poskus začela šele sinoči, toda že zdaj se bojim jutrišnjega jutra. Pomislite zdaj, kako mora biti pri srcu tistemu, ki se prebujajo tako sleherni dan, brez vsakega upanja, da bo kdaj videl sončno svetlobo?! Kako težko je tudi jesti!«

/Nadaljevanje sledi/

gar, Italo Bacchetti, Jakob Tomšič, Ana Dranginis, Jana Čeh, Franc Wagner, Viktor Gnezda, Ivan Strucell, Libero Babič, Janez Primožič, Rudi Simonetič, Tereza Butkovič, Ida Migliacci, Tony Zrimšek, Joseph Božič, Jurij Tomažič, Matilda Frankovič, Marija Kos, Štefi Valentan, Jože Juraja, Rihard Twrdy, Albina Konrad, Ivan Vidmar, Franc Bresnik, Hermina Koroša, Gina T. Gesmundo, Albina Zitterschlager, Marko Zitterschlager, Jože Stopajnik, Franc Patafta, Ivan Kampuš, Mila Vadnjal, Ivanka Bobek, Marta Veljkovič, Jaka Mohorko, Franc Kološa, Marija Cizerle, David Kraner, Tone Švigelj, Andrej Pichler, Franc Matjašič, Darinka Cervinski, Štefka Matkovič, Zdravko Repič, Andrej Sušnik, Zorka Cernjak, Štefanija Jerman, Neva Kastelic, Katica Knežek, Dore Kaučič, Jože Slavec, Fanica Lasič, Marija Gorjan, Anton Iskra, Tone Tukšar, Matilda Vrh, Franc Car, Izidor Postružin, Anka Brgoč, Josephine Šabec, Lojze Srpčič, Jože Oblak, Karl Zupančič, Anica Kalc, Ema Žele, Nikolaj Bric, Franz Plohl, Jože Lipeč, Justina Costa, Leopold Urbančič, Štefanija Mazzitelli, Vlado Trampuž, Mihaela Brkovec, Štefan Kolenko, Veronika Robar, Hinko Hafner, Andrej Lenarčič, Katarina Močilnik, Ivanka Anghel, Jožefa Mikuš, Filomena Horvat, Jože Ficko, Dušan Novak, N.N., Justina Glajnarčič, Ivan Sušanj, Zofija Hrast, Silvester Mugerli, Miroslav Bole, Jože Sok, Ivan Zlatar, Zora Pace, Frančiška Gramc, Tinka Urh, Frances Muley, Štefi Tomšič, Rudolf Plavčak, Franc Valher, Eligij Šerek, Stane Stoklas, Ivanka Jerič; \$3.— Maks Krajnik, Stanka Pečnik, Franc Nusdorfer, Jože Kalc, Danilo Špacapan, Franc Mirnik, Karlo Samec, Anton Mršnik, Štefanija Šorec; \$2.— Mirko Koder, Romana Zetko, Marta Aberšek, Franc Kovačič, Alojz Kovačič, Marija Telich, Marija Milič, Stane Tomšič, Ivan Tom, Emil Torbica, Miro Colja, Zofi Brkovec, Ivan Bole, Max Roth, Frank Sajovic, Martin Adamič, Franc Mramor, Stanko Roy, Janez Rogl, Marija Urbas, Janez Volk; \$1.16 Sidonia Horvat; \$1.— Slobodan Jovanović, Amalija Maljevac, Janez Drogenik, Karolina Pečnik, Rudolf Horvat, Joe Belovič, Franc Žerjal, Tony Muha, Apolin Vouk, Jakob Božič, Jožef Androjna.

**VSEM DOBROTNIKOM
BOG POVRNI!**

Ostali darovi pridejo na vrsto prihodnjic

NOVO BERILO SLOVENSKEGA SLOVSTVA

BERILO, ki je pravkar izšlo, je zgodovinsko urejen pregled slovenskega slovstva. Izbrani so značilni teksti vseh obdobij slovenske slovstvene zgodovine od prvih začetkov do danes. Pesmi in prozni odlomki so razmejeni po slovstvenih dobah in sicer: ljudsko pesništvo in pripovedništvo – srednjeveško pisemstvo – protestantsko in katoliško slovstvo – razsvetljenstvo – romantika – od romantike k realizmu – moderna in njeni sodobniki – slovstvo med vojnama – sodobno slovstvo.

Knjiga vsebuje na 230 fotokopiranih straneh slovenske pesmi (170), odlomke romanov, novel in pisateljskih spisov (75) ter dramskih del (8), poleg 21 starih tiskov in 8 risb iz raznih virov. V berilu je uvrščenih 90 pesnikov in pisateljev z enim ali več deli, poleg števila pesmi in pripovedk iz ljudskega izročila.

Pri izbiri tekstov je bilo upoštevati prostorsko omejitve. Nekateri avtorji (ali dela), ki so morda razvojno značilni in za svoj čas zanimivi, niso bili vključeni. Pravtako ne vsebuje berilo nekaterih bolj poznanih pesniških del. Izogniti se je bilo ponavljanju tekstov iz beril, ki so bila tu dosedaj v uporabi. Ta so nam dobro služila, vendar se je s časom pokazala potreba

po bolj obširnem in preglednem berilu. Njihova pomanjkljivost je bila tudi, da niso vsebovala povojnih del. Z novim berilom je ta vrzel premoščena. Povojno slovensko slovstvo se je v mnogem spremenilo in obogatilo z razmahom v skoraj vseh vrstah in zvrsteh ter različnih literarnih smereh, od tradicijskih do avantgarde. S premiki v gledanju in ustvarjanju je sedaj slovenska literatura postala del jugoslovanskega, evropskega in svetovnega literarnega prostora in s tem bolj univerzalna. Za avstralskega študenta slovenščine bo prednost novega berila predvsem v izboru novjših slovenskih del. Sodobne pisce bo po oblikah, motivih, idejah in teorijah lažje razumeti, povezovali in razločevati.

Z vpeljavo slovenskega pouka v avstralskih šolah se je začel uvoz slovenskih učnih knjig v večjem številu – iz Ljubljane, Trsta in ZDA. Berilo je prva slovenska knjiga za srednješolski pouk, sestavljena v Avstraliji. Omogočena je bila s podporo Viktorijskega posvetovalnega odbora za naseljevanje in multikulturalno šolstvo. Berilo je namenjeno študentom slovenščine in višjih letnikih in komentarji so v pripravi.

Ne le šolska mladina, sleherni prijatelj branja lahko s pridom vzame v roke to berilo, del naših slovenskih pisateljev in pesnikov, ki so v času velikih bojev – vstaj, vpadov, reformacij, okupacij, kulturnih in družbenih revolucij – s pisanjem vlivali pogum in ohranjali pripadnost narodni kulturi. Slovstvena dejavnost pesnikov in pisateljev je čestokrat zavzela različne politične in miselne razsežnosti, vendar vizije mnogih naših umetnikov se niso uresničile, nekatere so se v teku časa celo sprevrgele v svoja nasprotja. – Berilo je brez pripomb. Bralec si lahko sam ustvari mnenje o tem, kaj bere.

A. L. CEFERIN

BERILO SLOVENSKEGA SLOVSTVA je zbrala in uredila Aleksandra L. Ceferin, B. A., M. A., Dip. Ed., prej univerzitetna predavateljica za splošno in primerjalno literaturo, članica literarnih združenj, šolskih in multikulturalnih ustanov in svetov. Zelo je zaslužna za vpeljavo slovenščine v avstralski šolski sistem in vidna osebnost za enakovrednost slovenske jezikovne skupine. Naše MISLI rade objavljajo njene članke, ki so vedno zelo aktualni in dobrodošla informacija slehernemu bralcu. – Urednik

SLOVENSKO SLOVSTVO – BERILO (SLOVENIAN LITERARY READER) lahko naročite oz. dobite v Baragovi knjižnici verskega središča v Kew –

“Baraga House”, 19 A’Beckett St., KEW - 3101

Adelaidski odmevi

Fr. Janez Tretjak, O. F. M.,
Holy Family Slovene Mission,
51 Young Ave., W. Hindmarsh, S.A., 5007
(P. O. Box 159, Hindmarsh, S.A., 5007)
Telefon: (08) 46 9674

ŠE MALO, pa bomo stopili v čas spokornosti, da se pripravimo na Kristusovo vstajenje. Upam, da so prazniki, ki so ne daleč za nami, pustili v nas sledove božične skrivnosti. Žal so velikokrat prazniki za marsikoga le zunanost, ne dotaknejo pa se srca in duhovnega življenja. O tem mora vsakdo sam sebe presoditi.

Tudi pri nas v Adelaidi je bilo za božič prav pristočno, morda pri polnočnici še prav posebno. Moram povedati, da je bila tokrat med nami županja občine Hindmarsh. Po praznikih se je zahvalila za tako lepo božično doživetje in priznala, da je v raznih skupnostih doživela že marsikaj lepega, v našo skupnost pa prihaja posebno rada, ker je vse tako prijazno in domače. Tudi je dodala, da šele sedaj bolje razume, kako velikega pomena za narodno skupino je lastno versko središče. Če je že njo, ki ne zna jezika, prevzela polnočnica, okrašeno svetišče in domače jaslice, kako more šele doživljati bogato duhovno vsebino v slovenski cerkvi slovenski vernik.

Dne 29. decembra je bilo za našo skupnost zopet lepo doživetje, ki smo sprejeli v svojo sredo novega člana: LOUIS DAVID BROWN je prejel sveti krst. Oče je David Oliver, mama pa Ana r. Pungerčar, iz znane slovenske družine, ki je za našo cerkev veliko žrtvovala: oče Alojz je napravil cerkvene klopi in skratka delal na vsemu, kar je v cerkvi lesenega. — Bog daj malemu "Lojzku" blagoslov na življenjsko pot! Tako je s tem krstom naša skupnost v lanskem letu dobila šest novih članov, kar je za našo majhnost rekordno število. Bog daj, da bi vsi ostali zvesti krstnim obljubam!

V decembrski številki je bilo omenjeno, da bo prišel na obletnico blagoslovitve naše cerkve med nas adelaidski nadpastir dr. Faulkner. Ker je zaradi boleznih nadškofa Gleesona zadržan, se je oprostil in bo med nami šele dve nedelji kasneje, dne 24. februarja. Vse rojake vabimo na ta jubilej našega misijona. Po bogoslužju bomo imeli tudi B.B.Q., ki je seveda prav tako za vse udeležence.

Z novim šolskim letom se bo zopet pričel verouk za našo mladino v treh skupinah. Za birmanske kandidate bo ob sobotah dopolne od desete do enajste ure. Starši, ki imate otroke primerne starosti za birmo in želite, da bi jim zakrament potrjenja podelil slovenski škof (obiskal nas bo v oktobru ali novembru), prijavite jih na misijonu.

Ostali dve veroučni skupini: mlajša se zbira vsako prvo in tretjo nedeljo zvečer ob šestih, starejša pa vsako drugo in zadnjo nedeljo v mesecu prav tako ob šestih. Vsi otroci ste vabljeni!

S postnim časom bomo pričeli enkrat mesečno duhovno obnovo za zakonce. Velikokrat pride v družinah do težav, morda pride do napetosti med starši in otroki, ki jih znamo premalo razumeti. . . Obnova z izmenjavo mišljenj in medsebojnim pogovorom naj bi pomagala pri vzgoji in prinesla v družinski krog boljše razumevanje. Prva taka obnova s sveto mašo bo 9. marca zvečer ob 7.30. Vsi, ki si želite verske poglobitve in sproščene pogovora, ste na srečanje lepo vabljeni!

Rojake v Berriju bom obiskal na prvo nedeljo v mesecu marcu. Ob petih popoldne bo najprej priložnost za sveto spoved, ob 5.30 pa bo slovenska maša. Vabljeni!

Med našimi bolniki naj omenim gospo Franciško Maglica, ki je že delj časa v Queen Elizabeth bolnišnici. Upajmo, da se ji bo zdravje izboljšalo in jo priporočamo v molitev. . .

Slovensko radijsko oddajo v priredbi verskega središča lahko poslušate vsako drugo in četrto sredo v mesecu zvečer ob osmih na 5 EBI FM. Ne pozabite nanjo!

P. JANEZ

OZNANILO rojakom v PERTHU, W. A.:
Slovincem v Perthu in okolici sporočamo, da boste imeli priliko za slovensko mašo na drugo nedeljo po veliki noči (21. aprila). Obvestite se med seboj! Podrobnosti (čas, kraj . . .) boste zvedeli v prihodnji številki MISLI.

Z vseh vetrov

PAPEŽ JANEZ PAVEL II. je srečno končal svoje prvo potovanje v letošnjem letu – že petindvajseto, odkar je postal naslednik sv. Petra. Ponovno je obiskal Latinsko Ameriko (tokrat Venezuelo, Ekvador, Peru in Trinidad Tobago), kjer živi največje število katoličanov in so razmere zelo napete ter nihče ne ve, kaj bo prinesel deželam jutrišnji dan. Vsaka teh držav ima svoje probleme, žal pa se ponujajo kot rešitelji tisti, ki bi narode radi še huje usuznjili.

ZANIMIVI so uradni izsledki, ki jih je objavila Kanada: televizijske prenose papeževega lanskega obiska Kanade v septembru je gledalo precej več ljudi kot pa prenose lanskim olimpijskih iger iz Los Angelesa. Na kanadski državni televizijski mreži CBC je olimpijske igre spremljalo štiri in pol milijona ljudi, potovanje Janeza Pavla II. po obsežnem kanadskem ozemlju pa je na isti mreži spremljalo na francoskem jezikovnem območju nad pet milijonov ljudi, na angleškem jezikovnem območju pa devet in pol milijona gledalcev. Vsekakor zanimiva primerjava.

MEDTEM, ko tuberkuloze v Avstraliji domala ni več, nikakor ni rečeno, da je izginila s svetovne oble. Po poročilih ima danes tuberkulozo še okrog dvajset milijonov ljudi po svetu in ta bolezen je smrtna za tri milijone bolnikov sleherno leto. Osemdeset odstotkov tuberkuloznih živi v deželah v razvoju. Najbolj smrtonosna je bolezen v Indiji, kjer jo ima okoli deset milijonov ljudi.

V **SOVJETSKI ZVEZI** morajo imeti partijski voditelji hud strah pred vero in verniki. Zadnji čas vedno bolj napadajo in smešijo vse, kar je verskega. Po mnogih sovjetskih mestih je vedno več "ateističnih diskotek", kjer mladini med zvoki plesne glasbe prikazujejo diapozitive o tem, izvežbani brezverci pa slike povezujejo s svojimi razlagami. Zelo široka po-

staja tudi šolska kampanja proti veri, za katero je že lansko pomlad dal pobudo Centralni komite komunistične partije SZ. Mladino hočejo oblikovati v protiverskem duhu in jim vriniti svoje mnenje o veri, preden bi jih iskanje resnice privedlo do vernikov ali celo kakega duhovnika. Jim bo uspelo? – Vse kaže, da so povečali svojo dejavnost, da s tem nasprotujejo pripravam ruske Cerkve za 1000-letnico pokristjanjenja Rusije, ki jo bodo praznovali leta 1988.

MIRKO KUNČIČ, mladinski pesnik in pisatelj in v času pred vojno znani "Kotičkov striček" – urednik nedeljske mladinske strani takratnega ljubljanskega dnevnika "Slovenca", je umrl dne 3. novembra v Argentini. V decembru bi izpolnil 85 let – rojen je bil 12. decembra 1899 v Lescah pri Bledu. Doma je izdal celo vrsto mladinskih knjig, pa tudi v zdomstvu ni miroval: izdal je nekaj izvirnih del, več prejšnjih pa je izšlo v ponatisu.

Urednik MISLI je "Kotičkovemu stričku" posebno hvaležen, saj ga je prav Mirko Kunčič kot desetletnega fantiča navdušil za pisanje in nedeljo za nedeljo v "Mladem Slovencu" objavljati njegove prve poskuse. V ponos si šteje, da je po vojni v Celovcu izšla v skupni knjigi s Kunčičevim "Skokcem Poskokcem" tudi njegova pravljica "V kraljestvu lutk".

Naj bo Mirku Kunčiču lahka argentinska zemlja!

SMRT sega vedno pogosteje v vrste kulturnih delavcev v izseljenstvu. Dne 28. novembra je v Argentini zaključil plodno zemsko pot tudi **Pavel Rant**, doma iz Kranja. S svojim časnikarskim talentom je zelo veliko pisal po izseljenjskih listih. Med argentinskimi rojaki je bil eden najvidnejših kulturnih delavcev, saj se je kot profesor in ravnatelj slovenskih šol dolgih 25 let posvečal tudi mladini. Premlad se je pridružil vrsti pokojnih stebrov slovenskega katoliškega izseljenstva.

Zlasti argentinska Slovenija bo izgubo Rantove moči zelo pogrešala.

AVSTRALSKI ministrski predsednik Bob Hawke je na ljubo levi v svoji stranki popustil in nepričakovano spremenil svoje mnenje med obiskom v ZDA. Avstralija ne bo pomagala pri ameriškem preizkušanju

VIKTORIJSKIM SLOVENCEM

TOBIN BROTHERS
funeral directors

North Melbourne 189 Boundary Road, 329 6144

Malvern 1382 High Street, 509 4720

Noble Park 505 Princes Highway, 546 7860

Frankston 232 Cranbourne Road, 781 2115

Mentone 93 2460

NA USLUGO V ČASU ŽALOVANJA

Dr. J. KOCE, Flat 2, 139 High St., Kew, Vic. 3101 — Tel. 862-3027

ČE HOČETE POTOVATI,

se z zaupanjem obrnite name. V vseh večjih mestih Evrope, Amerike in Kanade imam poleg poslovnih tudi prijateljske zveze, kar izdatno pripomore, da je potovanje prijetnejše. — Če me slučajno ni v agenciji, vprašajte za GABRIJELO, lahko ji pa tudi telefonirate na telefon agencije: 329-6833.

CONCORDE INTERNATIONAL TRAVEL, 541 King Street,
Melbourne, 3003 — Tel. 329 - 6833 . — Consultant DR. J. KOCE

najnovjših raket, je izjavil. Nekaj svojih ministrov, ki so ga doma pred spremembo mnenja zagovarjali, je spravil v neljub položaj. Washington pa je Hawku le pomagal iz zagate s tem, da je že pred njegovim obvestilom razglasil, da Amerika pri teh manevrih raketnega orožja sploh ne potrebuje avstralske pomoči. . .

Tako Avstralija kot Nova Zelandija bi očitno radi zavezništvo z ZDA brez kakih oblic s svoje strani. Varnost obeh dežel postaja dvomljiva in človek se samo sprašuje, kam vse to vodi. Kremlin se zares lahko smeje ob pogledu na naš del sveta ter omejenost ali nemoč vodilnih. Spregledali bodo, ko bo morda prepozno.

PRI NAS se zadnje čase precej potegujejo za to, da bi izrinili iz televizije sponzorje, ki reklamirajo alkoholne pijače. Pa se je našel nekdo, ki je gledal enourni TV-film, sponzoriran od pivovarne. Ugotovil je, da je bilo v filmu samem dosti več praktične reklame za pitje, kot pa v tistih reklamnih dodatkih, ki jih je kanal nudil pivovarni za njeno sponzorstvo sporeda. V filmu je bilo kar šestnajst scen, ki so prikazovale pitje alkoholnih pijač, kajenja pa za nameček tudi ni manjkalo. Po gledalčevem mnenju je bil film sam kot tak mnogo boljša reklama za pitje (in kajenje), kot pa vsa dodana reklama za ugasitev žejne s pivom, ki jo tako napadajo in naj bi bila vržena s televizijskega zaslona kot škodljiva mlademu gledalcu. — Končno bo držalo: slabi zgledi okrog nas in prilike, ki jih filmi prikazujejo iz vsakdanjega življenja, porivajo mladino, da sledi starejšim. Da se slabo vse lažje prime kot dobro, pa tako ni skrivnost. Kaj pravite?

CLEVELAND, mesto v državi Ohio v ZDA, že dolga desetletja imenujemo "ameriško Ljubljano", tako številčno in strnjeno so bili v njem naseljeni Slovenci in je iz njih srede zrastle cela vrsta priznanih javnih delavcev. Žal nekdanje lepo in mirno mesto postaja vedno bolj huligansko in večkrat sem že bral, da tudi v

Clevelandu ni več varno hoditi ponoči po cesti.

Mesto je imelo tudi lep Kulturni vrt, kjer so razne narodnosti, naseljene v Clevelandu, skrbno negovale svoj prostor: med pisanimi gredicami so umetniški kipi in spominske plošče predstavljale kulturni doprinos posameznih narodov. Pred leti je bil užitek sprehajati se med cvetjem ali posedeti na klopci v senci spomenika, zdaj pa se po poročilu že nekaj let nihče ne upa blizu: Kulturni vrt je prepuščen mladim uničevalcem, ki jim nobena stvar ni več sveta.

V oktobru je iz slovenskega dela Kulturnega vrta izginil bronasti kip škofa Friderika Baraga in le podstavek še spominja nanj. Bog vedi, kje je končal. Ta kip je bil doslej še edini, ki je bil nepoškodovan — zdaj pa je prišel tudi on na vrsto. Res škoda, da ga clevelandski Slovenci niso pravočasno shranili na varno.

V ZDA (Milwaukee, Wis.) je dne 4. januarja letos umrl **dr. Rajko Ložar**, priznani kulturni in umetnostni zgodovinar, pred odhodom v begunstvo leta 1945 docent za arheologijo na Ljubljanski univerzi in ravnatelj etnološkega muzeja v Ljubljani. Rojen je bil v Ljubljani leta 1904 in je torej dočkal osemdesetletnico svojega bogatega življenja. Po prihodu v Ameriko je bil profesor na različnih univerzah, po upokojitvi pa custos raznih muzejev po ZDA. Z dr. Ložarjem je smrt iztrgala iz vrst slovenskega izseljenstva enega najvidnejših in najpomembnejših kulturnih delavcev.

BEOGRAJSKA NADŠKOFIJA je proslavljala v novembru šestdesetletnico svoje ustanovitve. Slovesnost je vodil v stolnici Kristusa Kralja sedanji nadškof, naš rojak Alojzij Turk. Krščanska zgodovina Beograda sega sicer v čas rimskega imperija v Panoniji, sedež nadškofije pa je bil obnovljen šele v kraljevini Jugoslaviji leta 1924. Sicer bi moral biti ustanovljen že leta 1914 po konkordatu s Srbijo, prva svetovna vojna pa je to preprečila za dobo desetih let.

kotiček naših mladih

DRAGI OTROCI!

Iz Argentine, kjer je živel s svojo družino v zdomstvu kot begunec, je prispela žalostna vest, da je umrl v visoki starosti mladinski pesnik in pisatelj MIRKO KUNČIČ. Ko sem bil jaz vaših let, smo ga slovenski otroci klicali "Kotičkov striček": za nas je namreč urejeval vsako nedeljo mladinsko stran v dnevniku "Slovenec". Zelo veliko mladinskih pesmic je spesnil in tudi v tem Kotičku sem jih že veliko objavil. In veliko mladinskih povesti je napisal, tako prej v domovini kakor zdaj v Argentini. Njegove zanimive knjige smo otroci kar požirali. Zato se mi zdi prav, da se ga ob odhodu v večnost posebej spomnimo v našem kotičku in objavimo njegovo sliko. Iz srca se mu zahvalimo za vse, kar je kot pesnik in pisatelj nudil vse svoje bogato življenje slovenski mladini. Bog mu bodi plačnik! Kajne, otroci, da boste tudi vi molili za pokoj njegove duše? — Striček.

Mirko Kunčič († 3. nov. 1984)

Spoštovani pater urednik!

Topot sem šel izven Kotička in Vam pošiljam križanko. Upam, da sem jo prav rešil. Moj pet let mlajši bratec Tomaž, ki bo v petek 11. t. m. imel rojstni dan — pihal bo šest svečk — pa je pobarval božično nagradno slikanico in jo z velikim navdušenjem pošilja.

V novem letu Vam želim vse lepo in Vas prav lepo pozdravljam — Peter Sušnik, 11 let, Granville, NSW.

Sicer si pisal na urednika, pa ker je urednik obenem tudi Striček, sem pismo dal v Kotiček. Objavil pa sem ga zato, ker si ga tako lepo napisal. Tudi če ti je kdo pomagal — potrudil si se in vesel sem tega. Le ostani zvest slovenskemu jeziku! Star pregovor pravi: Koli kor jezikov znaš, toliko mož veljaš!

Bratcu Tomažu pa čestitam za rojstni dan. Gotovo si mu ti pomagal, da je slikanico tako lepo poslikal. Nič ne de, saj je prav, da se imajo bratci radi in si pomagajo. Tudi Tomažu lep pozdrav! — Striček.

POBARVANIH SLIKANIC je prišlo nekaj, pa žal veliko manj kot sem pričakoval. Ali veste, otroci, da je "lenoba vseh grdob grdoba"? Najbrž je bila ravno lenoba kriva, da ste na slikanico pozabili. Vsekakor: od vseh, ki sem jih prejel, moram pravično izbrati ravno SUŠNIKOVEGA TOMAŽA. On bo prejel obljubljeno nagrado, tu v Kotičku pa seveda čestitke. Upam, da se bo kmalu oglasil tudi s kakim pismom. Ostalim umetnikom pa: Prihodnjič pa spet — morda bo takrat več sreče! — Striček.

D E D O V A

U S P A V A N K A

POLONCA, AJ, POLONČICA,
NINA NINA NANA,
ZDEHA KAKOR KROKODIL,
STRAŠNO JE ZASPANA.

KAM PA NAJ JO DAMO SPAT?
K PTIČKOM V TOPLO GNEZDO?
NAJ PONESE ANGEL SANJ
JO NA ZLATO ZVEZDO?

Z ZVEZDE VIDI SE NAŠ DOM.
KOJ GA BOŠ SPOZNALA:
VES JE V BELIH NAGELJNIH
KOT NEVESTA ZALA.

RECI MU: "POŠILJA DED
TOPEL TI POZDRAVČEK."
POTLEJ MU V SLOVO ZAPOJ
MILO KAKOR SLAVČEK.

AJ, ŽE SPI POLOJČICA,
NINA NINA NANA,
ŽE V DEŽELO ZLATIH SANJ
ROMA NASMEJANA.

MIRKO KUNČIČ

MELBOURNE, Vic. – V decembru 1984 sta v samozaložbi izdala svoji zbirki pesmi g. Ivan Lapuh in ga. Marcela Bole. Oba sta znana melbournskim Slovincem, saj smo njune pesmi že slišali na prireditvah, na 3 EA oddajah slovenskega jezikovnega sporeda, ali da brali v raznih glasilih.

IVAN LAPUH je prinesel svojo prvo tiskano zbirko "Cvet ljubezni" (priprava: Metka Lenarčič, tisk: Lojze Kovačič) na miklavževanje svojega društva PLANICE-SPRINGVALE. Zbirko je sam uredil in sicer je pesmi opremil s popisom pobud iz katerih so nastale in s fotografijami domačih krajev.

MARCELA BOLE pa je za božič izdala zbirko "Kraški izlivi" (tiskarna Simona Špacapana), sto pesmi v lepo trdo vezani knjižici.

Oba sta znana slovenski skupnosti, da rada zlagata v rimo zaokrožene priloznostne pesmi za klubske prireditve (dobrodošlice, voščila in podobno), pa tudi pesmice spominov ter osebnih doživetij v rodni kraj in v novem okolju. To je izpovedovanje pristnih čustev, osebnega doživljanja povezanega z ljubeznijo do domačih krajev, do ljudi in dobe, ki mineva.

V obeh gornjih delih ni iskati prvin književno estetskega doživljanja in vrednotenja. So pa dokument dobe, izraz pogojev v katerih sta se avtorja razvijala, izraz življenjske prizadetosti in vživljanja v novo. Zato so vredne branja. V spominu na čitanje in razgovore o pesmih obeh avtorjev (na sestankih Slovenian Arts Society v Melbournu v teku zadnjih let) je nekaj pesmi, ki bi bile vredne upoštevanja pri boljšem urejevanju obeh zbirk.

Po izdaji zbirke "Bronasti tolkač" (Bert Pribac, 1962) ter zbirki "Soneti iskanja" (Peter Košak, 1982), sta gornji novi zbirki dokaz slovenske dejavnosti v Melbournu. Čestitati je tudi avtorjem, da se niso bali stroškov ter pokazali korajžo, kar je značilnost trdnih Slovincov. – DC

PERTH, W. A. – Uredništvu in vsem bralcem našega dragega mesečnika želim vse najboljše v novem le-

E. Z. OFFICE MACHINES Pty. Ltd.

Zastopnik podjetij Olympia in Adler strojev se melbournskim Slovincem priporoča za prodajo novih in starih pisalnih, računskih in podobnih strojev vseh znamk. Izvršujemo vse vrste popravil!

V zalogi imamo slovenske črke ČZŠ, ki jih Vaš pisalni stroj morda še nima.

EMIL ZAJC

1475 Centre Road, CLAYTON, Vic. 3168

Telefon: 544 8466

tu, ki smo ga zdaj pričeli. Prilagam naročnino, da bodo MISLI tudi vnaprej redno obiskovale mojo hišo.

Na 12. januarja obhajamo že drugo obletnico, kar nam je umrla naša stoletna mama, o kateri ste takrat tudi vi pisali. Še vedno se je hvaležno spominjamo.

Pozdravljamo vas in se vam zahvaljujemo za vse, kar prejemo od vas preko MISLI. – Gina Terezija Gesmundo.

ENDEAVOUR HILLS, VIC. – Preko MISLI, ki jih je tudi pokojna mama tako rada prebiral, bi se rada iskreno zahvalila vsem, ki so nam stali ob strani v dneh smrti in pogreba drage mame ANTONIJE ROLIH. Bog povrni vsem, ki ste se udeležili molitev ob krsti in pogrebne maše ter jo spremili na zadnji poti, zanj naročili maše ali ji poklonili cvetje na grob. Posebej se zahvalim tudi vsem, ki ste vse dolge mesece v bolnišnici mamu obiskovali ter ji lajšali občutek osamljenosti. Naj Bog, ki je najboljši plačnik, vsem bogato povrne! – Hvaležna Marta Suša z družino.

CARINA, QLD. – Smo v začetku leta in bi ne bilo lepo, če bi si ne želeli srečen in zdrav skok v novo dobo, ki pa žal tako hitro mine in smo spet na začetku. Kako dolgo še? Počasi pa gotovo odhajamo eden za drugim iz te solzne doline. Po odmoru dveh in pol let nas je tik pred božičnimi prazniki obiskala bela žena in zopet smo dva iz naše srede spremili k večnemu počitku. Rojaka Franca Grčmana, prvega predsednika našega društva "Planinka" ob ustanovitvi, in starosto Jožeta Pluta bo gotovo med pokojnimi omenil pater Valerijan. Jaz imam enega kakor drugega v najlepšem spominu.

Se želite naučiti voziti avto?

ŠOFERSKI POUK

Vam z veseljem nudi

"FRANK'S AVTO ŠOLA"

32 THE BOULEVARD, FAIRFIELD WEST,

N.S.W., 2165

Telefon: 72 1583

Da, le kdo od nas v Brisbane ne pozna Plutovih! Gospo Kristino, ki je umrla pred desetimi leti, smo vsi klicali za mamo, zdaj umrli Jože pa je bil za vse "ate". Vsi smo bili trdno prepričani, da bo dočakal stoletnico, saj mu ni dosti manjkalo do nje – komaj dve leti. Verjetno je bil najstarejši Slovenec v Avstraliji, in tudi še kar dobro se je počutil za svoja leta. Še nedavno je opravljal lažja vrtna dela. Tudi ni bilo slovenske maše brez njegove udeležbe, seveda ob pomoči njegovih hčera. Vse življenje je trdo delal, živel pošteno in verno, ljubil svojo družino in slehernemu izkazoval pravo belokranjsko gostoljubje. Znan je bil kot navdušen gojitelj vinske trte ter nam je vselej rad postregel z lastnim pridelkom, domačim rdečim vinom. Kljub temu, da je moral iskati zdravniške pomoči in so končno ugotovili zahrbtno bolezen, je "ate" ostal tak, kot smo ga poznali vsa leta. In vse do zadnjega je bil pri polni zavesti ter humorju. V popolnem miru in vdanosti v božjo voljo je zatisnil trudne oči, da jih je spet odprl v večnosti. Bog mu bodi bogat Plačnik za vse, mi pa se ga hvaležno spominjamo in posnemajmo. Take starosti kot on zelo verjetno ne bomo dočakali, a njegov zgled nam more ta leta, ki jih imamo na razpolago, napraviti veselejša in vrednejša.

Z željo, da bi MISLI še dolgo vrsto let obiskovale slovenske domove po širni Avstraliji, uredništvo in vse bralce iskreno pozdravljam! — **Janez Primožič.**

F. T. ADMINISTRATIVE SERVICES Pty. Ltd.
182 Norton Street, Leichhardt, N.S.W., 2040

TAX CONSULTANTS — INSURANCE BROKERS

Prevezujemo registracijo in popolno knjigovodstvo vsakovrstnih podjetij in družb ter kontraktorjev, kakor tudi posameznikov. Urejamo davčne obračune ("Income tax return"), rešujemo davčne probleme in nudimo potrebne nasvete.

Posvetujte se z rojakom:
V. FERFOLJA,
J. M. THAME,
E. WEINBERG

Predstavljamo različna zavarovalna podjetja — "Tariff, Companies".

Nudimo vam zavarovanja: za življenje, za bolezen, v nezgodah; zavarovanja nepremičnin itd. (Workers' Compensation, Public Risk, Superannuation scheme, Pension Funds.)

Telefon: SYDNEY 560 4766 in 560 4490

**THE
BEST IN
THE WEST**

WESTERN TOYOTA
662 Woodville Road,
Guildford, N. S. W.
Tel.: 727 4111

Sydneyski rojaki!

Gospa KAREN HAMMOND,
zastopnica za prodajo novih avtomobilov,
vam garantira zamenjavo in nakup vozila
pod najboljšimi pogoji v Sydneyu.
Obljublja vam, da ne boste prevarani!

Opomba urednika: Naj Janezovemu poročilu dodam, da sem slučajno zvedel še za eno smrt tam v Kraljičini deželi: bivši Viktorijčan iz Geelonga, ALBIN RAFOLT, je umrl v Surfers Paradise dne 15. decembra 1984. Komaj dva in pol meseca je bolehal za rakom. Rojen je bil 2. januarja 1925 v Hočah pri Mariboru, poročil se je leta 1946 z Loti Vesenjaki iz Maribora, v Avstralijo pa sta prišla preko Avstrije v avgustu 1957. Poleg žene v Geelongu zapušča doma še 88 let staro mater ter tri sestre in tri brate. R. I. P.

UNANDERRA, N. S. W. — Sicer pravi pregovor, da je molk zlato, pa vendar me nekaj sili k pisanju. Morda v prid tisti izgubljeni slovenski ovci, ki je tolikokrat po svojih iskana v MISLIH. Ne oglašja se več domačim, ker je obupala nad samim seboj. In že pred leti sem bral v MISLIH ter v novembrski številki zopet, da smo Slovenci na vrhu lestvice v samomorih. Samomor vzamem kot obup nad življenjem.

Če pogledamo v zgodovino: med slovenskim narodom so bili Slomšek, pa Prešeren in Cankar in še mnogi drugi, ki jim je bila kultura in prosveta povezana z Bogom. Kdor to pozna iz preteklosti svoje domovine, mu je ostalo v drag spomin in v oporo, da ne obupa. Menim tudi, da je npr. v Argentini med našimi veliko več intelektualcev kot pa med nami v Avstraliji. Ti imajo vsekakor malo več podlage o kulturi in prosveti, tu pa smo povečini industrijski in kmečki garrači, ki smo tudi doma delali na zemlji in še v tovarni.

Rex PHOTO STUDIOS

Tel.: 386 8069

Excellence in Photography

*Izdelavamo prvovrstne fotografije
ob prilikah porok, krstov, prvih obhajil, birne*

678—680 SYDNEY ROAD,
BURNSWICK, VIC. 3056

Govorimo
tudi slovensko

Če Vas pot pripelje v Gippsland
— na The Ninety Mile Beach in v
The Lakes National Park: lastnik

LOCH SPORT BAKERY
in
COFFEE SHOP

je Vaš rojak, ki Vam bo po domače
in po zmerni ceni postregel.

Priporoča se: **MIHAEL ERJAVEC**,
2662 National Park Road,
LOCH SPORT, Vic. 3851

Tel.: (051) 46 0466

Kultura in prosveta nam je bila v povojnih letih — propagandna lajna iz petletke v petletko, s katero so ti solili pamet, kako nisi nikdar zadosti naredil. . .

Težkoče življenja so nas torej pognale v svet in te težkoče so med nami še danes. Priznajmo, da smo čudno hlapčevski iz roda v rod. V avgustovih MISLIH je dobro povedano, kako inteligenca z juga s svojim nastopom gospodari slovenskemu "hlapcu". In to naj nam danes dviga slovenski ponos? Res smo eden najbolj delovnih narodov od vseh Slovanov, bi lahko rekli, in vsestransko sposobni. Pa vendar vse kaže, da nič drugega kot čebela, ki se potaplja pod težo trota. Sicer pisec pravi, da se doma nekaj jasni. Po mojem mnenju je tista luč, ki jo politiki obetajo na koncu tunela, zares medla in dvomljiva. Koliko je poljski Walensa uspel za svoj narod? Malo ali nič. A naš primer ni nič boljši.

Mi ki smo v svetu, se kar lepo zahvalimo božji previdnosti. Ne bo še Slovence konec! V družini se začinja dom in domovina! Nikoli še ni bilo toliko Slovencev po svetu in tudi uspehov med nami ni ravno malo. In če kot verniki verujemo v božjo besedo, potem se lahko upravičeno veselimo drugačne luči kot tiste na koncu tunela. Ali ne vidite, kako čas dozoreva? Šele takrat bomo zares živeli kot je zapisal Prešeren, da "rojak prost bo vsak". — Ciril Škofic.

Urarsko in zlatarsko podjetje

Alexander

WATCHMAKER and JEWELLER

190 Church Street (vagal Macquarie St.)

Parramatta, N. S. W.

Telefon 633 1384

vam nudi 10% popusta pri vsakem nakupu, 20% pa na vsa popravila ur in zlatnine ter šest mesecev garancije.
Engraving imen brezplačno.

HANDMADE JEWELLERY DESIGNED AND
MADE IN OUR OWN WORKROOM.

Sydneyski rojaki, pridite in se sami prepričajte
o ugodnih pogojih. — Priporočata se

E. & C. ROBNIK

SYDNEYSKIM ROJAKOM

nudi

BOLOGNA
SMALLGOODS

Telefon
728 1717

7 QUEST AVE.
CARRAMAR, 2163

sveže meso, kvalitetno suho meso,
raznovrstne salame in druge mesne izdelke.

Za razne priložnosti po naročilu
spečemo tudi celega prašička.

Hitra in brezplačna dostava.

Obrnite se na nas!

Priporoča se lastnik podjetja

J. & A. ŠKRABAN

KDO BI VEDEL POVEDATI . . .

. . . kje je JANEZ GABRIJAN. Nekdaj je živel v Sydneyu. Naj se javi svoji sestri, ki doslej zaman poizveduje po njem. Išče ga zaradi nujne ureditve dediščine.

PETER DUH, doma iz Kamnice pri Mariboru, je tudi svoj čas živel v Sydneyu. Že dolgo se ni oglasil materi, ki jo skrbi za sina. Naj se ji spet javi!

"To je pa res hudo, da vam je prvi mož tako kmalu umrl."

"To pravi tudi moj drugi mož."

Priporočam se Slovincem
vzhodnega dela velikega Melbournea
za vsakovrstna avtokleparska dela,
avtobarvanje in podobno.

Popravljamo zasebno in za vse večje zavarovalnice.

A. V. MOTOR BODY REPAIRS
1/117 LEWIS RD., WANTIRNA SOUTH, 3152,
VIC. — Telefon delavpice 221 5536

TOWING SERVICE 24 ur dnevno
na telefonu 221 5757
ali pa doma — 232-4314

Rojak VOJKO VOUK

DAJMO SI DUŠKA:

SMEH JE ZASTONJ! — pravijo doma

+ Res nas vsa ta naša birokracija veliko stane. Vendar je to v primerjavi s škodo, ki jo naredi, malenkost.

+ Da je ne bi pozabili, pušča generacija, ki odhaja, za seboj ogromne dolgove.

+ Pri nas je svoboda misli. Če mislite drugače, niste svobodni.

+ Osebna potrošnja se manjša, saj postaja osebna potrošnja nekaterih tovarišev vse bolj družbena potrošnja.

+ Tisti, ki so obljubljali na veliko, imajo zdaj vse.

+ Sistema ni treba spremeniti, ker je dober. Dober pa je zato, ker ga ni treba spremeniti.

+ Kaj če bi namesto himne zamenjali koga drugega?

+ Težave so za nami — pred nami tudi.

+ Tovariši, položaj je več kot resen! Čuvajmo svoje položaje!

+ Zadnja stopnja redukcije je, ko začnejo inšpektorji hoditi po stanovanjih nadzorovat, ali so ljudje pogasili vse sveče.

+ Vem, za kaj delam, odkar so me seznanili z dolgovi.

Melbournskim rojakom je na uslugo

ZOBNI TEHNIK — DENTAL TECHNICIAN

LUBI PIRNAT

18 WRIDGWAY AVE., BURWOOD, Vic.

Telefon: 288 4159

Izdelava umetnega zobovja in vsa popravila.

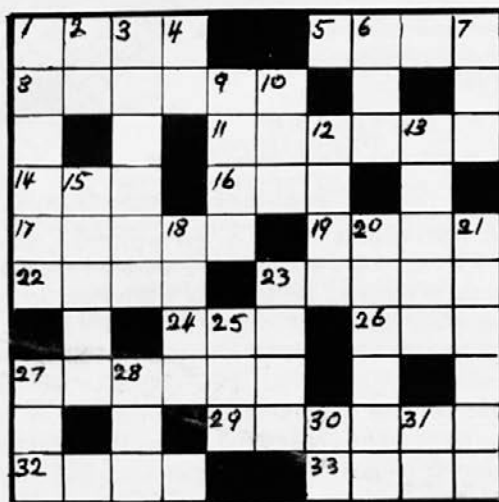
Full denture service and repairs.

REŠITEV decembrske križanke.

Vodoravno: 1. svit; 5. zlom; 8. vročina; 9. enak; 11. oder; 13. denar; 15. zvoki; 16. metla; 17. sir; 18. dar; 19. umita; 21. enota; 23. izkop; 26. more; 28. INRI; 29. Ahacija; 30. lila; 31. apno. — Navpično: 1. sled; 2. Ivan; 3. trkam; 4. oče; 5. znova; 6. Lado; 7. miri; 10. nevidno; 12. ekvator; 14. revma; 15. zleti; 19. uteha; 20. Azija; 21. Emil; 22. oral; 24. knap; 25. pivo; 27. ECŽ.

Rešitev so poslali: Anica Šutej, Sestre Slomškovega doma, Karlo Geržina, Zalika Svenšek, Marija Oražem, Ivanka Krempel, Jože Grilj, Vinko Butala, Ivanka in Ivan Bratoš, Francka Anžin in Marija Špilar, Irma Ipapec, Anica Buchgraber, Vinko Jager, Angela Židan, Lidija Čušin, Peter Sušnik, Albina Konrad, Slavko Koprivnik. — Žreb se je tokrat nasmehnil Irmi Ipapec.

Križanka (Ivanka Žabkar)

Vodoravno: 1. znak za glas; 5. odprtina posebne vrste; 8. neroden, nespreten; 11. priprava za znano namizno igro; 14. ljubim (v italijanščini); 16. starozavezna ženska oseba; 17. napol svilena tkanina; 19. tihota; 22. bruno; 23. važen lesni produkt vsakdanje uporabe; 24. vse življenje se te drži; 26. rimski pozdrav; 27. ena duhovniških služb; 29. ena držav Commonwealtha; 32. zaradi sadu kaj opevana rastlina; 33. nekaj označuje, simbol.

Navpično: 1. neumen; 2. znana ameriška kratica za "vse v redu"; 3. jeza, trma; 4. površinska mera; 6. nujno za živo bitje; 7. strupena žuželka; 9. ime za raj v svetopisemski jeziku; 10. kratica za enega izmed mesecev; 12. po naravi najbližja oseba; 13. kratkotrajen dež, ploha; 15. ženska oseba v novi zavezi; 18. okrajšano možko ime; 20. s pasom ali vrvo okrog ledij; 21. močan, dobro razvit; 23. pri molzi nastane; 25. mamilna rastlina; 27. s steklom v oknu je v zvezi; 28. steza; 30. kratica nam znane države; 31. pritrdilnica.

Rešitev pošljite do 10. marca na uredništvo.

HEIDELBERG CABINETS FRANK ARNUŠ PTY. LTD.

Priporočamo se melbournskim rojakom za izdelavo kuhinjskih omar in drugega pohištva po zmerni ceni.

7 LONGVIEW COURT,
THOMASTOWN 3074
(Bundoora Industrial Park)

TEL.: 465 0263
A.H.: 459 7275

MATI, DOMOVINA, BOG – Pesmi Ludvika Ceglarja. Cena 2.– dol.

TRENUTKI MOLKA – Misli za vsak dan napisal Franc Sodja CM, Argentina. – Cena vezani knjigi 4.– dol, broširani 3.– dolarje.

SVETO PISMO NOVE ZAVEZE v prikupni žepni izdaji. Z opombami in kratko razlago težko razumljivih mest. – Cena 6.– dolarjev.

KRISTJAN MOLI je naslov molitvenika s 305 stranmi. Cena 5.–dol.

HVALIMO GOSPODA je zbirka ljudskih cerkvenih pesmi (z notami) v obliki molitvenika, z dodatkom stalnih mašnih in drugih molitev. Cena je 5.– dolarjev. Ista pesmarica v skrajšani obliki stane 2.– dolarja.

HOJA ZA KRISTUSOM je knjižica v obliki molitvenika, ki obsega nesmrtno spise Tomaža Kempčana. – Cena 5.– dolarjev.

SHEPHERD OF THE WILDERNESS – Angleški življenjepis misijonarja Baraga v žepni izdaji. Spisal Bernard J. Lambert. Cena 2.– dol.

DREAM VISIONS – Cankarjeva knjiga "Podobe iz sanj" v odličnem angleškem prevodu. Slovenian Research Center, USA. Cena 11.– dol.

MEN WHO BUILT THE SNOWY – O življenju ob graditvi Snowy Mountains projekta napisal v angleščini Ivan Kobal. – Cena 8.– dol.

THE GLIMMER OF HOPE (Svit upanja) – Izšla v angleškem jeziku v samozaložbi pisca Jožeta Komidarja, N.S.W. Obsega spomine na Loško dolino med revolucijo in razmišljanja o komunizmu. Cena 6.–dol.

KRAŠKI IZLIVI – Pesmi je v Melbourne izdala v samozaložbi Marčela Bole. Cena vezani knjigi 7.– dolarjev.

V zalogi imamo še več knjig našega matičnega, zamejskega in zdomskega knjižnega trga ter z njimi radi ustrezemo naročnikom MISLI.

CELOVŠKE in GORIŠKE MOHORJEVE KNJIGE za leto 1985 so končno dospele in so na razpolago bralcem.

CELOVŠKIH je letos pet: Izlet v veselje (M. Osojnik), Čar letnih časov (Dr. P. Zablatnik), Jezus v času (Potovanje po Palestini P. Zidarja), Koledar 1985 in mladinska Betlehemska zvezda zavije s svoje poti (M. Kulik – A. Kaufman). Cena letošnje zbirke je 17.– dolarjev.

GORIŠKE mohorjevke so kot običajno štiri: Blagovestnika Slovanov (zgodovinska povest Zore Piščanc), Melodija (črtice Saše Martalanca), Primórski slovenski biografski leksikon (10. snopič) in seveda Koledar 1985 pester vsebine. Cena goriške zbirke je 18.– dol.

SLOVENSKO-AVSTRALSKO DRUŠTVO CANBERRA Inc.

pozdravlja vse rojake
in bralce MISLI
s pristrčnim vabilom:
**KADAR SE MUDITE
V CANBERRI,
OBIŠČITE NAS!**

Vsem rojakom in njih prijateljem sporočamo: naš DOM, poznan pod imenom TRIGLAV, na Irwing Street, PHILLIP (CANBERRA), A. C. T., je odprt gostom vsak dan (vključno sobote, nedelje in praznike, razen velikega petka in večera božične vigilije) od 11.30 a.m. do 11.45 p.m.

Naš bar je odprt od 11.30 dopoldan dnevno ter nudi tudi številne slovenske pijače. Kuhinja servira okusno domače pripravljeno hrano vsak dan od šestih do devetih zvečer, ob nedeljah pa tudi od poldne do druge ure in od šeste ure zvečer.

KADAR SE MUDITE V CANBERRI: DOBRODOŠLI V SLOVENSKEM DOMU!

Pri nas Vam bo tudi vselej kdo na razpolago za razne informacije o Canberri in okolici.

Naša telefonska številka: (062) 82 1083.

VAŠA DOMAČA
TURISTIČNA
AGENCIJA
DONVALE TRAVEL

1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Victoria 3109

Telefon: 842 5666
(vse ure)

Vabimo Vas, da obiščete našo pisarno, ki ima lastni prostor za parkiranje. Ali pa nas pokličite po telefonu in PRIDEMO NA VAŠ DOM, če je tako ugodnejše!

Z nasveti pri načrtovanju in pri urejevanju Vašega potovanja po Avstraliji ali preko morja
(pri nabavi potnih listov, viz, raznih drugih dokumentov, finančnega posojila,
zavarovanja, fotografij za potne liste . . .)

VAM JE NA USLUGO

ERIC IVAN GREGORICH
DONVALE TRAVEL

1042—1044 Doncaster Road, EAST DONCASTER, Victoria 3109
Telefon: 842 5666 (vse ure!)

Ime GREGORICH je med viktorijskimi rojaki že od leta 1952 dobro poznano
in na uslugo vsem, ki se odpravljajo na potovanje.

PARI, KI NAČRTUJETE POROČNO POTOVANJE, STOPITE V ZVEZO Z NAMI!
UREJAMO TUDI POTOVANJA PO AVSTRALIJI, V NOVO ZELANDIJO,
BALI, SINGAPUR, HONGKONG,
ZDRUŽENE DRŽAVE AMERIŠKE, KANADO
TER SEVEDA KAMOR KOLI V EVROPO IN NA VSE STRANI SVETA.

Ne pozabite ime ERIC IVAN GREGORICH!
Priporočamo se in Vas ne bomo razočarali!

SLOVENIJA VAS PRIČAKUJE!

Edini letni skupinski polet SYDNEY — MELBOURNE — LJUBLJANA
V mesecu juniju bo zelo ugodna ekonomska prilika za obisk lepe rodne domovine.
Obrnite se na nas za podrobnejša pojasnila!

